Akbaba

Akbaba TOTO'da 5000 LİRAYA KADAR Kazananlar BU SAYIDA!

ALMANYA HATIRASI

AFER ZORLU

Motoru
şimdi 70 beygirgücünde...

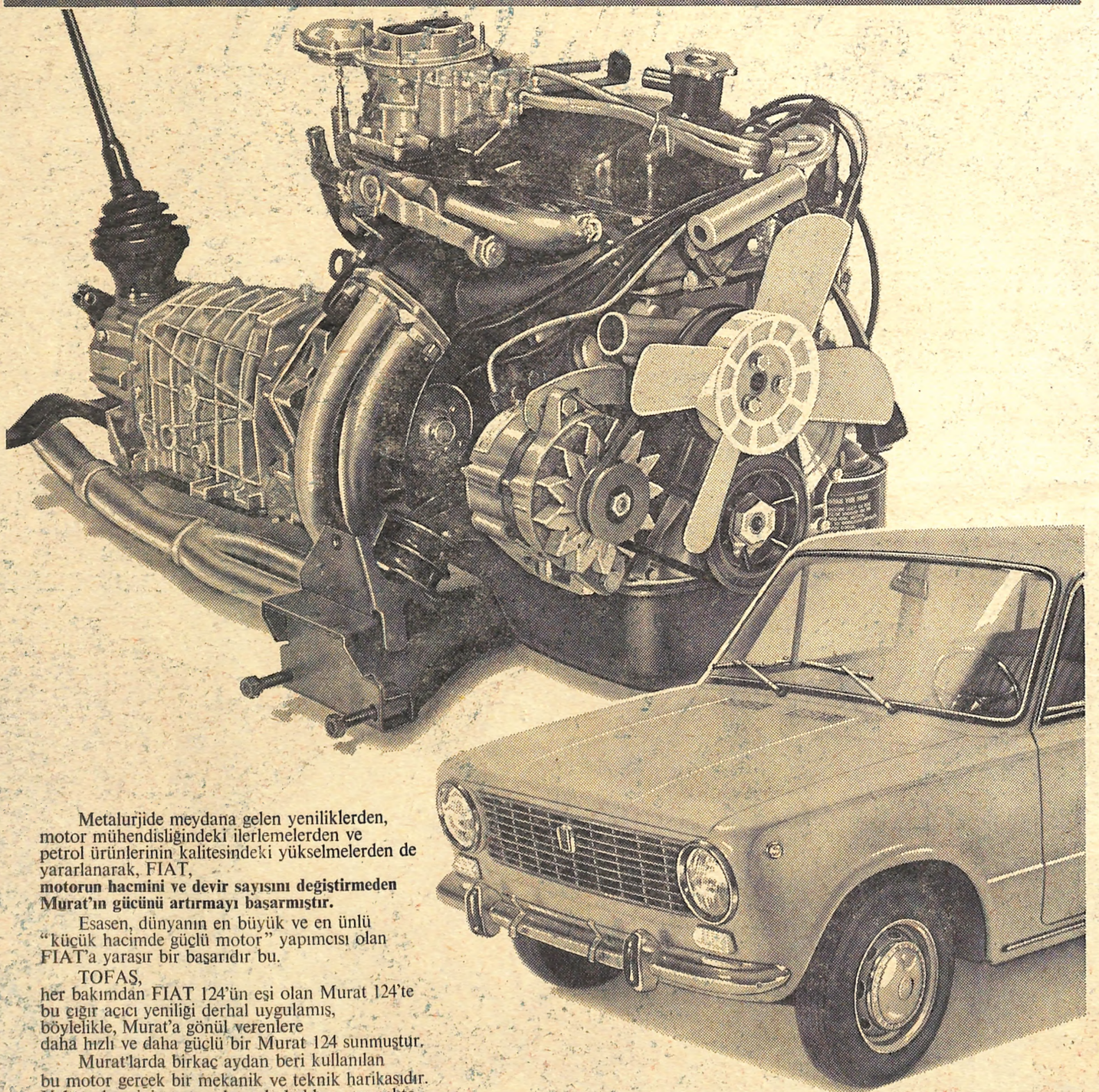

Metalurjide meydana gelen yeniliklerden, motor mühendisliğindeki ilerlemelerden ve petrol ürünlerinin kalitesindeki yükselmelerden de yararlanarak, FIAT,
motorun hacmini ve devir sayısını değiştirmeden Murat'ın gücünü artırmayı başarmıştır.

Esasen, dünyanın en büyük ve en ünlü "küçük hacimde güçlü motor" yapımcısı olan FIAT'a yaraşır bir başarıdır bu.

TOFAŞ,
her bakımdan FIAT 124'ün eşi olan Murat 124'te bu çığır açıcı yeniliği derhal uygulamış, böylelikle, Murat'a gönül verenlere daha hızlı ve daha güçlü bir Murat 124 sunmuştur.

Murat'larda birkaç aydan beri kullanılan bu motor gerçek bir mekanik ve teknik harikasıdır. Yaktığı benzinin tam anlamıyla hakkını vermekte... elde edilen güç artışına rağmen **eskisinden bir dirhem fazla yakıt harcamamaktadır.**

Ve Murat 124, sahibine o benzersiz Murat tasarrufunu gene aynen sağlamaktadır.

MURAT 124 Konforlu.. rahat.. hesaplı!

100.000 km.'yi aşan Murat'lar...

15 Kasım 1973 tarihi itibariyle
Murat'larıyla 100.000 kilometreyi aşanlardan
Kulüp 124'e üye olmak için baş vuranların sayısı 411 olmuştur.
Bunlar arasında, otomobilleriyle rektifiyesiz olarak 200.000, hatta 300.000 kilometre katetmiş birçok Murat sahibi de bulunmaktadır.

(Manajans: 3257 — 186)

AKBABA

Yıl: 51 Cilt: 25 Sayı: 50 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 28 Kasım 1973 * Fiyatı: 150 Krş.

APTALLIĞIN ÖTESİNDE

APTALLIK tehlikelidir.

Zira her yaratığın beyni kendisiyle dış dünya arasında ilişki kurmaya yarayan uzuvdur. Onun sayesinde yaratık çevresinin koşullarını anlar, sonra davranışlarını o koşullara uydurur.

Beyin yetersizliği demek olan aptallık çevredeki gerçeklerin anlaşılmasını önlediği için, doğru davranışları da olanaksız kılar.

Kişiler gibi toplumlar da aptal olabilir. Ya da aptallaşabilir. Kendisiyle ve çevresiyle ilgili gerçekleri farketme yeteneği azalan toplum doğru rota çizme olanağını yitirme tehlikesinde demektir.

Biz Türkler kendimizi tek tek düşünürsek elhak cin gibi kişiler olduğumuzu biliriz. Neylersiniz ki kişilerin keskin zekâsı onların bir araya gelmesiyle doğan toplulukların da her zaman aynı derecede akıllı davranabilmesini sağlamıyor.

Netekim geçmişte dönem dönem insanlığa dehâ ürünü denilecek kadar orijinal yönetim yenilikleri getirebilmiş olan kavmimiz zaman zaman kendine hiç yakışmayan kollektif anlayış yetersizliklerine düşmüştür.

Bugün ise çelişkili bir tablo karşısındayız. Görüntünün iki bölümü birbirine o kadar karşıt ki, buna iki ayrı tablo diyebiliriz neredeyse.

Birinci tablo Türkiye'nin uyanmakta olan kesiminin görüntüsü. Burada gerçeklerden uzaklaşmak değil, gerçeklere gitgide yaklaşarak dış dünyayı günden güne daha iyi anlayabilmek gelişimi var.

İkinci tablo ise yurdumuzun kaderini çizmede hâlâ etkili olabilen birtakım çevrelerin görüntüsü. Bunlar nedense gitgide beyin körlüğüne uğrayarak ülkemizin içindeki ve dışındaki gerçekleri farkedemez duruma sürüklenir görünüyorlar.

Tutumlarına bakılırsa bütün kararlarının belkemiği hâlâ iki kelimelik bir formül:

«Sağ — Sol.»

Büyüsüne inandıkları bir lâfı tekrarlaya tekrarlaya her sorunu çözümleyebileceklerini sanan ortaçağ mistikleri gibi, bütün hesaplarını ve bütün karar gerekçelerini o formüle dayandırıyorlar. Varsa yoksa sağ, sol!

— Şunlar sağ, şunlar sol... Şunlarla bir olunabilir, şunlarla olunamaz... Şu sollar sağa çekilse, şu sağlar daha sağa gelse, herkes sağ biz selâmet...

Sanki başka konu, başka ölçü, başka dert yok çevrede!

Söz konusu aklıevveller soğuk savaş döneminin kendilerini bıraktığı yerlerde (otlayadursunlar demeyelim) gezinedursunlar, dünya gerçekleri çoktan bambaşka ufuklara yönelmiş bulunuyor.

Fransa Dışişleri Bakanı Michel Jobert önceki hafta parlamentoda şu teşhisi açıkladı:

— Amerika ile Rusya dünya üstünde yepyeni bir pazarlığa oturdular; birinin ya da ötekinin nüfuz bölgesindeki bütün sorunları kendi aralarında varmış oldukları özel anlaşmalara göre çözümlemeye çalışıyorlar.

Bu yeni ortaklığın haberini yabancı Bakanlardan almamıza hacet yok zaten; belirtileri her tarafta göze çarpmakta.

Sayısız rezalet yüzünden kendi ülkesinde yapayalnız kalmış bulunan ünlü komünist avcısı Richard Nixon'un yardımına yalnız ve yalnız Sovyet Rusya koşuyor. Resmî Sovyet gazeteleri Nixon'u Amerika'nın sol yorumcularına ve politik liderlerine karşı olanca güçleriyle savunuyorlar.

Kapitalist Amerika'nın başı kapitalist Avrupa ile belâda. Komünist Rusya'nın can düşmanı ise Komünist Çin.

— Demirel de hükûmeti kuramadı. —

— Benim toto da yattı Ecevit!..

Rusya ticaret ve sanayide Amerika ile gitgide hızlanarak işbirliği yapmakta. O işbirliği «dünya barışını korumak için elele jandarmalık» görevini de ister istemez yanında getiriyor. Görevin son uygulanışını burnumuzun dibindeki Arap — İsrail savaşının iki tarafa verilen buyruklarla durduruluşunda gördük.

Şimdi düşünelim:

— Amerikan - Rus ortaklığı sağ bir güç müdür, sol bir güç mü?

Tabiî ne odur, ne de öbürü. Çıkar hesaplarının ortaya çıkardığı yeni bir gerçektir, o kadar.

Biz hem Rusya'nın, hem Amerika'nın nüfuz bölgesindeyiz. Yarın öbür gün iki ortağın karşımıza dikilip söz gelişi şöyle demeyeceklerini kimse garanti edemez:

— Dünya barışı için Kıbrıs'ın Yunanistan'la birleşmesinin doğru olacağına karar verdik!

Kendi aramızda «asgarî müşterekler» konusunda anlaşmış, ekonomik açıdan güçlü, sosyal bakımdan sağlıklı isek öyle bir müdahaleye karşı bir dereceye kadar olsun direnebilmek için alabileceğimiz tedbirler vardır.

Değilsek...

O zaman her halde şöyle deriz:

— Durun hele, biz önce aramızdaki sağ - sol hikâyelerini birer sonuca bağlayalım, ondan sonra cevap veririz size!

Evet, aptallık her zaman tehlikelidir. Ama 1973 Türkiye'sinde çoktan modası geçmiş yâvelerin batağına saplanmak ve gerçeklerden kopuk formülleri hâlâ şaşmaz pusulalar gibi bütün rotaların dayanağı yapmak, aptallığın da ötesinde bir kafa derbederliğidir.

AKBABA

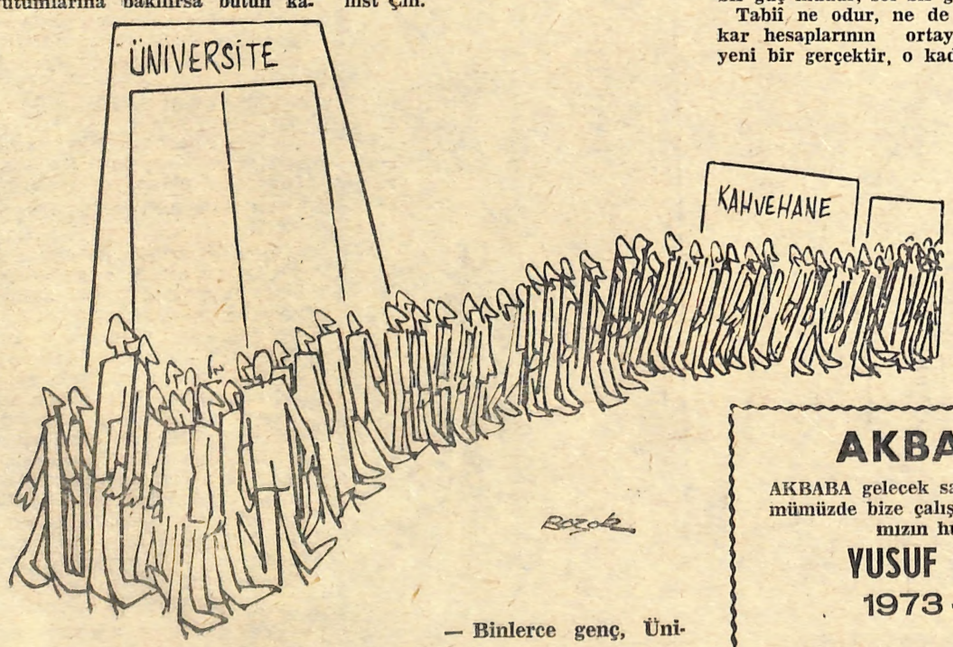

— Binlerce genç, Üniversiteye giremedi —

AKBABA 52 YAŞINDA

AKBABA gelecek sayısında 52 yaşına basıyor. Bu mutlu yıldönümümüzde bize çalışma ve yaşama gücünü veren sevgili okurlarımızın huzuruna özel bir sayı ile çıkacağız.

YUSUF ZİYA ORTAÇ ARMAĞANI

1973 - 1974 YARIŞMASI

Gelecek hafta

52. Yıldönümü sayımızda

Yalan Makinası

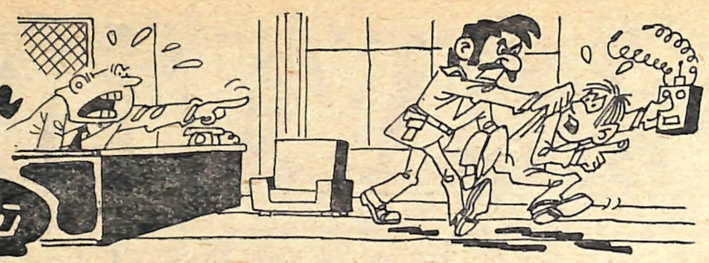

MUZAFFER İZGÜ

— Âbicim vallahi günlerce çalıştım, kafa patlattım, büyük bir şey icadettim... Benim zaten bir adım da icatçıbaşıdır... Şu piyasada gördüğünüz çok şeyin icadı bana aittir ama, ah şu çenem durmaz ki âbicim hemen birine söyleyiveririm, ondan sonra benim icadımı, sanki kendilerinin icadıymış gibi tutar yapar, piyasaya salarlar... Bugüne değin ne leke ilâçları, ne basur ilâçları, ne ekzema ilâçları keşfettim âbicim, sonra hani yuvarlağın içinde yuvarlak, çiziyorsun çiziyorsun, bir yığın yuvarlaklar çıkıyor, işte onu da ben icadettim âbicim... Benim babam da dedem de icatçıymışlar âbicim... Hani şu sigara ağızlığı vardır ya, onun mucidi benim rahmetli dedem, filtreli sigaralar ortaya çıkınca, o kadar koştum âbicim, bunun patenti dedeme aittir, parasını verin, diye, hiç dinleyen çıkmadı... Sonra rahmetli dedem, Adana kebabını da icat etmiştir âbicim, onca kebapçı dünyanın parasını kazanırlar, amma bizi hiç görmezler. Rahmetli babam bu iş için Adana'da çok uğraştıysa da bir fayda vermedi, beş kuruş alamadık âbicim... Babam, o da menemen'i icat eden adamdır... O güne değin yumurtanın içine soğan koymayı, peynir koymayı akıl etmişler amma yumurtanın içine ilk kez domates koymayı düşünen rahmetli benim babamdır... Ninem, sigara böreğini, halam lokmayı icat eden insandır, amma şimdi bunu söyledim mi gülüyorlar bana âbicim... Baktım gördüm ki, bizim sülâle hep boğaz üzerine icatlarda keşiflerde bulunmuşlar, ben de makine üzerine, ilâç üzerine çalıştım... Bak işte, şu gördüğün makine âbicim, tövbe olsun tam dört yılımı aldı, amma gel de patentini alabilirsen al, seni dinleyen kim... Bakma öyle küçücük kutu olduğuna âbicim, şuradan çıkan iki tel var ya, bak işte şu kırmızı teli insanın ayağına bağlayacaksın, mavi teli de kulağının birine... Ossat o kişinin yalancı bir kişi mi, doğru bir kişi mi olduğunu şuradaki lâmba şıp diye gösterir âbicim... Artık yalancılığın azlığına çokluğuna göre bu lâmba az yanar, çok yanar... Amma patentini vermiyorlar ki... Ben bilmem böyle şeyleri âbicim, bana akıl verdiler:

«Çık valiye» dediler... Ben de tuttum çıktım vali beyin yanına... Vali beyin yanında birtakım kişiler oturuyordu. Bir elimde dilekçem, bir elimde makinem, uzattım dilekçeyi... Okudu okudu, sordu:

«Hani, şu elindeki makine mi?» dedi. Ben de:

«Evet vali beyim» dedim... Makineye baktı baktı, yanındakilere sırıttı:

«Olmaz öyle şey» dedi.

Sen olsan ne dersin âbicim, nemen tellere yapışıverdim:

«Vali bey, şu teli ayağınıza şu teli de kulağınıza bağlayın, çalıştırayım makineyi» dedim... Keşke demeseymişim âbicim, bi kızdı bi bağırdı ki, dilekçemi fırlatarak:

«Haydi defol!» dedi...

Hayat memat meselesi âbicim, malımın patentini alacağım, piyasaya süreceğim, zengin olacağım... Onun için vali beyin yanındaki iri yarı bir adamı göstererek:

«Vali beyim, isterseniz şu beyde deneyelim» dedim...

Vay, sen misin bunu söyleyen? Adam bi kalkıversin ayağa:

«Ulan sen benim kim olduğumu biliyor musun, ben buranın parti başkanıyım ulan, makineni deneyecek başka adam bulamadın mı ulan!...»

Nerdeyse dövecek adam beni... Amma ben karar vermişim, makinemi deneyecek ve patentini alacağım... Öteki göbekli adamı gösterdim:

«Beyim, dedim, isterseniz bu beyefendide deneyelim»...

Aman Allah, adamın üzerime bir yürüyüşü var:

«Sen beni biliyor musun, ben bu memleketin emniyet müdürüyüm anladın mı sersem herif, kaz herif, ebleh herif!»

İyi, kaz herif, ebleh herif, sersem herif amma, bizim bunca yıl çalıştığımız, emeklerimiz n'olacak? Olacağı yok âbicim, bir zil, girdi içeri bir polis, beni kulağımdan tuttuğu gibi dışarıya attı... Polise bile o ıştahla yalvarmışım âbicim:

«Tak şu teli ayağına, şunu da kulağına»

Polis de sordu:

«Nolacak?» diye. Dedim:

«Yalancı mısın, doğru musun makine onu gösterecek.»

Allah, köpürüverdi adam:

«Şükret seni tımarhaneye göndermiyor, buradan bırakıyorum» dedi.

Biz âbicim, icat makinemiz elimizde çıktık dışarıya... Ne yaparsın, ne edersin, şaştım kaldım... Bana akıl verdiler yine, Ankara'ya git, dediler... Gitmeyip ne yapacağım? Kalktım gittim Ankara'ya... Bana tenbih etmişlerdi:

«Bakana çıkmadan önce, genel müdürün yanına çık» diye... Ben de öyle yaptım... Genel müdürün yanına çıktım, temennayı çaktım:

«Beyim, dedim, büyük bişey icat ettim, işte şu kolumun altındaki.»

«Nedir ki o?» diye sordu.

«Beyim makine, dedim, insanın yalancı olup olmadığını gösteriyor, inanmazsanız bir deneyelim.»

Adam hop oturdu hop kalktı masasında, bağırdı:

«Benim üzerimde mi, benim üzerimde mi?» diye...

«Hıı» demişim... Amman âbicim, ne sert, ne ters adamlar oluyorlar şu genel müdürler, beni öyle bir kovuşu var ki odasından, sorma... Dışarı çıktım. Nereye gideceğimi bilmiyorum, baktım biri dokunuyor omuzumdan:

«Gel, seni genel müdür çağırıyor» diye...

Hay ulan yaşşadık... Girdim içeriye...

«Bana bak, dedi, sen en iyisi müsteşar beye çık, ona göster makineni.»

«İyi beyim» dedim...

Bir odacı kattı yanıma, vardık müsteşar beyin odasına... Aldılar beni içeriye... Öyle koltuklar ki âbicim, gömülüvermişim içine...

Müsteşar bey:

«Buyrun, sizi genel müdür bey bana göndermiş» dedi.

«Makine için beyim» dedim...

«Kota mı?»

«Yok beyim, toka makinesi falan değil, yalan makinesi...»

Gösterdim makineyi:

«Bunu ben icat ettim, şu telleri insanın ayağına ve kulağına bağlayınca, şuradaki lâmba o insan yalancı mı, değil mi onu gösteriyor... Şu düğmeye basınca da, o insanın yağcı olup olmadığını gösteriyor...»

Müsteşar bey de kızdı köpürdü:

«Demek yalancılık, demek yağcılık makinesi ha? Bunu bana genel müdür bey gönderdi ha!»

Ben saf saf:

«Bi deneyelim mi beyim?» diye sordum.

Öyle bir defol'la karşılaştım ki, sanki bakanlıkta top patladı sandım. Çıktım dışarıya... Defol patlamasından bakanlık ayakta... Herkes bana bakıyor... Bazı memurlar yanıma yaklaşıyor ama, bir şey sormaya cesaret edemiyorlardı... Biraz sonra bir baktım, bir el omuzumda:

«Gel, seni müsteşar bey çağırıyor.»

Girdim içeriye...

«Bana bak, dedi, böyle önemli icatların patentini bakan bey veriyorlar, bu bakımdan bakan beyin odasına gireceksin... İstersen onun üzerinde deneyebilirsin.»

«Beyim, dedim, kim olursa olsun benim için farketmez, yeter ki denesinler, inansınlar ve patenti mi versinler.»

Bir odacıyla bakan beyin odasının kapısına geldim. Odaya giren çıkan belli değil... Bir yığın kalabalık... Sağolsunlar, hepsi de meraklılar, koltuğumun altındaki şeyi soruyorlar, ben de onlara:

«Yalan makinesi, diyorum. Yalancı insanla yalancı olmayan insanı belli ediyor. Şimdi bakan beyin yanında deneme yapacağız.»

Deneme yapacağız lâfını duyanlar, bir bir çekip gidiyorlar bakan beyin yanına girmeden... Odacının söylediğine göre, onlar milletvekilleriymiş âbicim... Niye çekip gittiler bilmem ki... Bir baktım salon bomboş, sekreter kız bana:

«Hadi,» dedi... Girdim içeriye... İçerde üç beş kişi oturuyorlardı, bakan bey de onlara:

«Hayır hayır, bundan böyle hiç elektrikler kesilmeyecek, tedbirini aldık» diyordu... Onlar çıkınca bana döndü:

«Evet, nedir istediğin?» diye sordu.

«Beyim, dedim, yalan makinesi icat ettim. Kime takarsan tak, yalancı olup olmadığını gösteriyor.»

«Ha, öyle mi?» dedi. «Deneyelim bir...»

Nasıl sevinmişim âbicim, o güne dek ilk kez kendinde deneyecek bir adam bulmuşum, hem de okkalı bir adam ki ne adam... Takıverdim telleri bakan beyin ayağına ve kulağına, bastım makinenin düğmesine... Lâmbaya bakıyorum, lâmbada en ufak bir kızarma yok... Yahu olmaz, kime takarsan tak, o insan ne kadar doğru olsa bile azıcık yalan tarafı vardır, şu körolası lâmbanın sigara közü gibi de olsa kızarması gerek... Yok, mümkünü yok, lâmba kızarmıyor... Tekrar kapıyorum düğmeyi, tekrar açıyorum, hayır kızarmıyor... Deli olmak işten değil... Bakan beye:

«Bozuldu galiba...» diyorum.

«Yoo yoo, diyor, ben dünyanın en doğru insanıyım, ondan yanmıyor lâmba.»

Petrole zam yapılması bekleniyor. — Gazeteler —

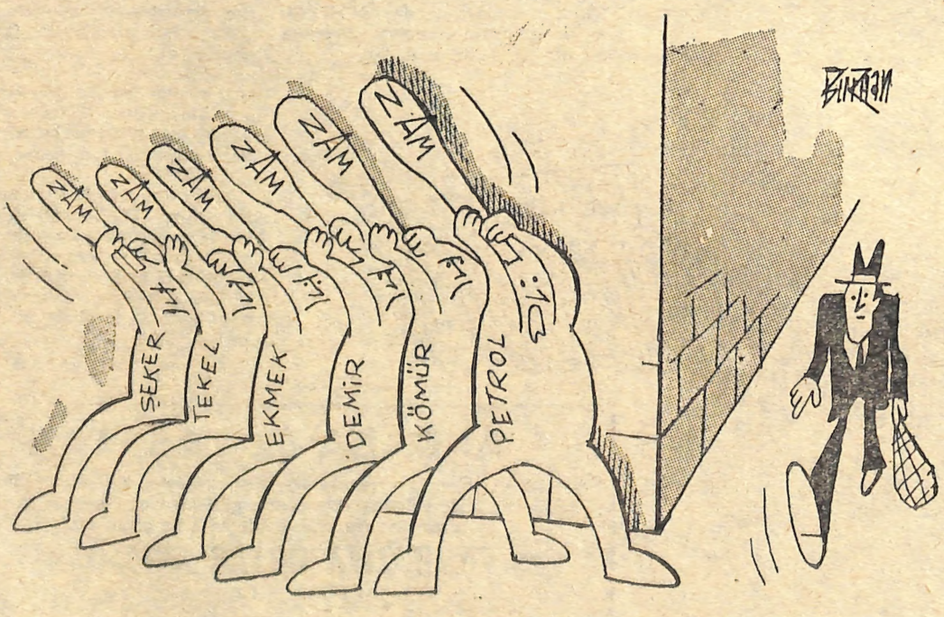

Petrol — Önce ben vurayım, arkadan da siz vurursunuz!..

«Beyim azıcık da olsa kızarması gerek.»

Bakan kızıyor:

«Ne yâni beni illâ ki yalancı mı yapmak istiyorsun?» diyor... Sonra âbicim, telleri koparır gibi çıkardı bakan bey, bana kapıyı göstererek:

«Çek bakalım arabanı, dedi.»

Ardımdan da söylendi:

«Bozukmuş, makinesi bozukmuş. Madem bozuktur, neden alır gelirsin tâ yanıma dek... Ben her zaman doğruluğumla, yalan söylemediğimle övünmüşümdür anladın mı?»

Dışarı çıktım âbicim, içimde bir kurt ki ne kurt, yahu ne olur bu makineye?... Hemen oracıktaki lâmbanın düğmesini çevirdim âbicim, salonun lâmbası yanmıyordu, ceryan kesilmişti...

«Tamam, diye bağırdım, ceryan kesilmiş, ceryan kesilmiş!...»

Koştum bakanın odasına ama, bakan bey özel kapıdan çıkıp gitmişti...

Şimdi sen bana akıl ver âbicim, ben bu makinenin patentini almak için kimin yanına gideyim?

Muzaffer İZGÜ

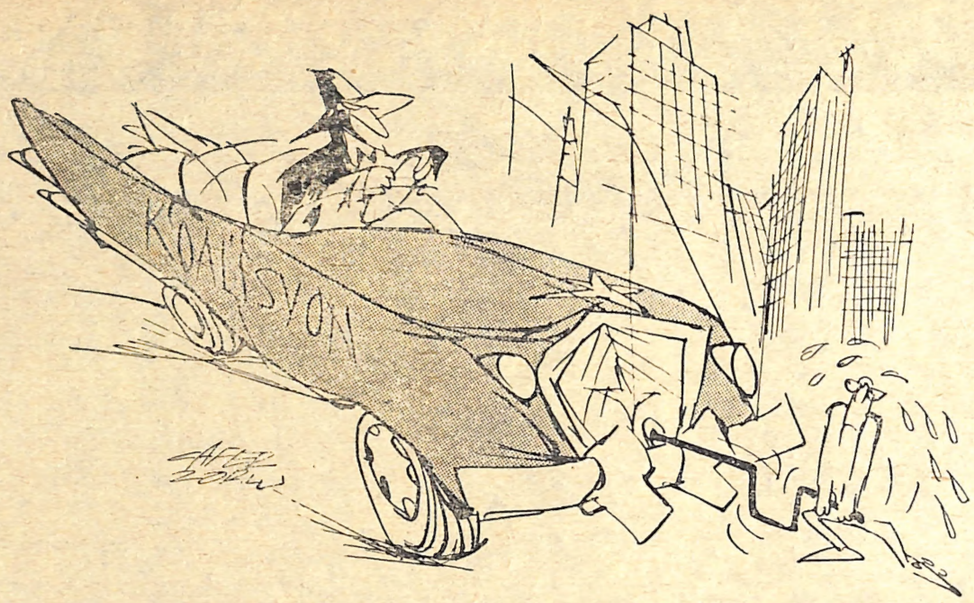

Vatandaş — Önce oy at, sonra kol at!..

YELPAZE

BİLGİ UĞRUNA...

BİRTAKIM toplum bilim uzmanları ortalığı karmakarışık eden bir düşünce sürdüler piyasaya. Diyorlar ki:

— Toplumun donuk durumu herkesin rol ezberlemiş birer oyuncu gibi davranmasından ileri gelmektedir. Eğer insanları rollerinin dışına çıkmaya alıştırabilirsek toplumsal değişim çok hızlanır. Ama bunun için bizim bazı şeyleri yazmamız, onların da bu lâfları okumaları yetmez. Davranışlarıyla rollerinin dışına çıkmaları şart!

Bu düşünce geçenlerde Kaliforniya'da kadın — erkek ilişkileri konusunda ilginç bir denemeye yol açtı. Zaten kadın hakları sorununda dünyanın en çalkantılı yeri olan Los Angeles kentinde Pat Hilton adlı bir kadın şu iddiayla ortaya çıktı:

— Kadınlar sırf çocukluktanberi alıştırılma yüzünden hep kadın rolü oynar gibi yaşıyorlar. Ben bunun dışına çıkıp keyfimce davranacağım.

Bu düşünceyle Pat tek başına —erkek tuvaletleri dahil— aklına esen her yere gidiyor ve orada dilediği gibi davranıyor.

Gece kulübünde bir erkek hoşuna mı gitti? Hemen adama bir içki ısmarlıyor. Sokakta bir erkeği gözüne mi kestirdi? Basıyor çimdiği. Kadın yahut erkek herhangi biri tepesini mi attırdı? Çok kızarsa yumruğu yapıştırmaktan çekinmiyor.

Onun önce delilik diye nitelendirilen bu tutumu kısa sürede bazı bilim adamlarının dikkatini çekmiş. Robert Brigham adlı bir psikoloji araştırıcısı sınıfındaki kız öğrencilere şöyle bir görev vermiş:

— Hepiniz birer erkek arkadaşınızı akşam yemeği için lokantaya, sonra da bir eğlence yerine götüreceksiniz. Birlikte bulundu.ğunuz saatler boyunca hep erkek gibi davranacak, sonra onun tepkilerini belirten bir rapor yazacaksınız.

Adamın istediği yapılmış. Sonuçlar geçen hafta «The Record» adlı bir dergide yayımlandı. İşte size bir rapordan bölümler:

«Kapıyı çaldım. Açtı. Yanağından makas aldım, ıslık çalarak o akşam pek güzel olduğunu söyledim. Şaşaladı, sonra işi şakaya vurdu.

Benim arabayla çıkacağımızı söyledim. İstemedi. (Bana bak, inatçılıktan hoşlanmam, hoşuma gitmek istiyorsan yumuşakbaşlı ol) dedim. Bir kere daha afalladı, sonra yine kendini toparladı.

Otomobilin kapısını açtım, dirseğinden tutup girmesine yardım ettim. Çıldırmışım gibi baktı yüzüme.

Lokantada garsonu çağırdım, delikanlıya (Söyle canikom, ne emrediyorsun?) dedim. Yemeğin sonunda bütün çırpınmasına rağmen parayı ben verdim. Önce öfkelendi; sonra baktı ki herkesin gözü ve kulağı bizde, utandırıcı sahneyi kısa kesmek için garsonun benim uzattığım parayı almasına razı oldu.

Sokağa çıktığımızda barut gibiydi. Saçlarını okşadım. (Affet bir tanem, canını sıktıysam özür dilerim, hadi bize gidelim de gönlünü alayım) falan diye sinirini yatıştırdım.

Eve girer girmez kendisine ne ikram edebileceğimi sordum. İstediği içkiyi verdim.

Bir koltuğa oturmuştu. (Oraya ikimiz sığmayız ki) diyerek göz kırptım. Kolundan tutup kaldırdım, kanapeye oturttum, kendim de yanına çıktım. Kolumu omuzuna attım. Hafifçe soluyarak boynunu öptüm.

Donakalmıştı. Yüzüme âdeta dehşetle bakmasına aldırmadan öteki elimle bacaklarının yan tarafını sıkıştırmaya başladım.

Silsilesine sövülmüş gibi mosmor oldu, yerinden fırlayıp evden kaçtı, gitti...»

Öteki raporların da yüzde doksanından fazlasında delikanlıların kız durumuna düşürülmeye katlanamadıkları ve bozgun halinde kaçtıkları bildiriliyor. Türlü de «Toplumbilimsel» sonuçlar çıkarılıyor bu durumdan.

İlginç milginç ama ben bu araştırmanın bilimselliğinden kuşkuluyum. Zira sonuçlardan «Amerikan erkekleri» diye değil, «erkekler» diye söz ediliyor. Böyle olduğuna göre tam bilimsel ispat için bence başka ülkelerin erkeklerinin de aynı yönde denenmesi gerekir.

Araştırmanın sağlamlığı uğruna söz konusu kızlardan kurulu bir bilim heyetinin Türkiye'ye gönderilmesini rica ediyorum. Küçük hanımlar biraz da bizim delikanlılara saldırsınlar bakalım.

Bozguna bizimkiler mi uğrar? Yoksa Amerikan kızlarına hiç akıllarına bile gememiş yepyeni araştırma ufukları mı açılır? Ne dersiniz?

Refik ERDURAN

Arap ülkelerinin petrol ambargosundan sonra Avrupa'da halk bisiklet kullanmaya başladı. — Gazeteler —

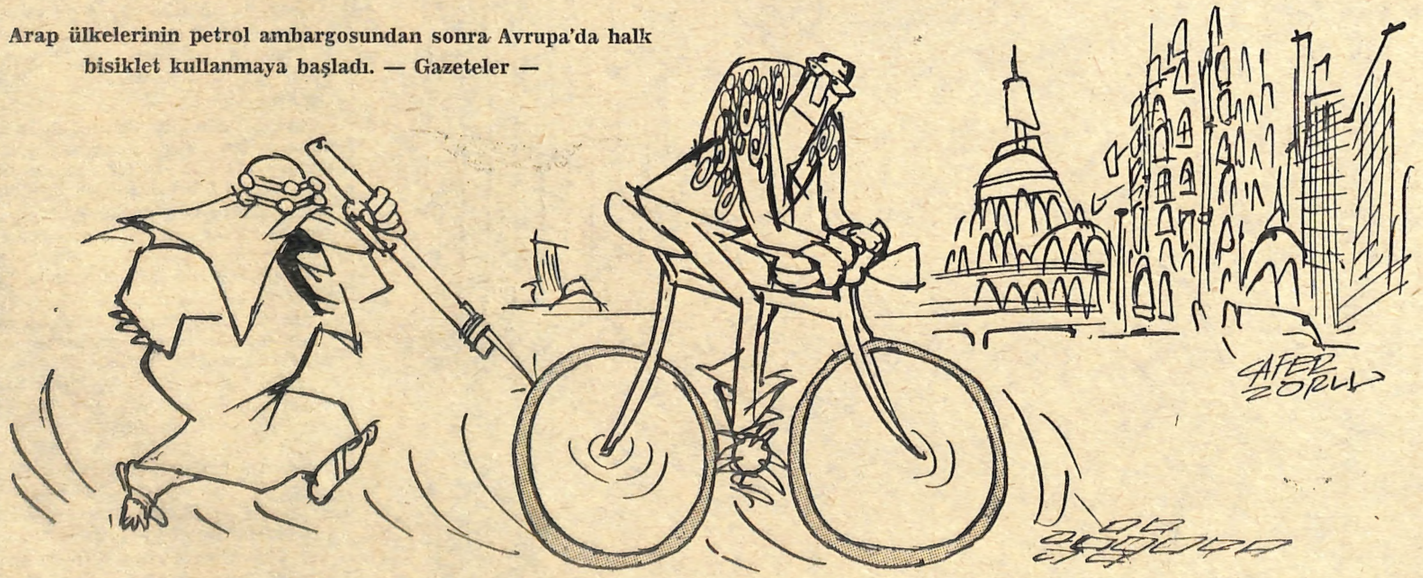

Yazısız

Mizah'la DÜNYA TURU

Acele etmemek gerek

Alphonse Allais'den

TUFAN OREL

EĞER bana bir atasözünden daha saçma bir şey gösterebilirseniz size hemen, mevsimin en gözde meyvesinden yarım kilo ikram edeceğim.

Ama durun, galiba yanılıyorum, zira bir atasözünden daha saçma bir şey iki atasözü. Ve böyle dediğim için de lûtfen ne size ne de bana yakışmayacak, modası geçmiş şakaları tekrarlıyorum sanmayın.

İşler bildiğiniz gibi değil. Dinleyin...

«Babasına bak oğlunu al» atasözü pek aptalca denmiş. Ya şu öteki ise daha az saçma değil hani:

«Cimri babanın bonkör oğlu»

Ya bunların her ikisinin de bir araya getirilmesine ne buyrulur?

Başka bir örnek:

«Geceler düşünmek içindir» ve «Bugünün işini yarına bırakma».

Siz söyleyin Allahaşkına insan bunların hangisine inansın?

Ben şahsen bu konuda ilk çocukluk çağlarımdan beri kesin bir karara varmışımdır (isterseniz anneme sorun o size söyler). Evvelsi gün pekâlâ yapabileceğim bir işi hep yarından sonraya bırakmışımdır ve bundan da bana hep zarar yerine fayda gelmiştir.

Siz de benim gibi yapın, acele etmeyin göreceksiniz sonunda başarılı olacaksınız.

Şöyle biraz genç yaşta toprağın altına girmiş kimseleri gözünüzün önüne getirin.

Eğer ben de acele etmiş olsaydım şu anda çoktaaan ölmüş gitmiş olacaktım.

Benim gibi bir kimsenin bir daha dünyaya gelemiyeceğini siz de itiraf edersiniz sanırım.

Ama işte görüyorsunuz, beklemeyi tercih ettim ve şimdi de «Yaşasın hayat!» diyorum.

.....

Yeni rüştümü ispat etmiştim. Cebimde küçük bir miktar gelirle Paris'e vardığımda ilk ziyaretim Quartier Latin'e oldu.

Bu ziyaretim bir yıl kadar devam etti. Bu bir yılın sonunda küçük gelirim tamamiyle havaya uçtu gitti, hem de öyle bir uçuş, öyle bir yok oluş ki en akıllı ether gazları bile bu uçuşa gıpta ederdi.

«Lapin Mauve» meyhanesinde garsonluk yapan sarışın bir kız bir dikişte bizim keseden 150 franklık «Spesial» marka şampanyayı bitirdi.

Bu sarışın zayıfça idi.

Esmer ve biraz şişmanca bir başkasına düştüm. Bu da üç haftadan daha az bir zamanda hesabımıza 500 franklık «Sek» curaçoa içmez mi...

Bir gün şampanyayı fazla spesial curaçao'yu ise fazla sek buldum.

Eh, artık vakti de gelmiş sayılırdı.

Paramın tükenişi benim için felâket olmuştu. Adamakıllı mahvolmuş, çalışma arzumu yitirmiş, kötü alışkanlıklar edinmiştim.

Kendimi öldürmeye karar verdim. Fakat tabii ki yakın bir gelecekte.

Yine böyle kendimi iyice perişan hissettiğim bir sabah, çocukluğumda hayâl-meyal tanıdığım, ziyaretine pek seyrek gittiğim, hiç de candan sevmediğim bir amcamın öldüğünü haber veren bir mektup aldım.

Mirasa konacak tek kişi: Bendeniz.

Amcam hayattayken Auge vâdisinin oldukça önemli domuz tüccarlarındandı. Aranızda iyi iş yapma meraklıları varsa işte onlara gerçekten iyi bir iş.

Üç-beş kuruş ödeyip, yeni doğmuş daha henüz beşikte, küçücük bir domuz yavrusu alıyorsunuz, komşular size sebze artığı, ekmek kabuğu, kepek banyoları için gerekli kepeği ve daha neler neler taşıyor. Bütün bunlar domuzcuğa yarıyor, oluyor mu size şöyle kocaman, besili bir domuz... Tabii siz de tutup onu mezecilere 300 franka satıveriyorsunuz. Bu mezeciler de tutup...

Hay Allah! Bu işe mezeciler de nerden karıştı?

Şu hayvanın başından tutun da kuyruğuna kadar her tarafı yenir. Eh, işte rahmetli amcamın domuzları da aynen böyle yendi, yok oldu. Ve emin olun ki bu iş başından sonuna kadar hep tıkırında gitti (dakikada 800 tıkır!).

Artık bu sefer piyasaya çıkacağım yer Quartier Latin değildi. Oradan ağzımın payını almıştım. Bu sefer niyetim şık insanlar arasına, sosyeteye katılmaktı. Hani son derece centilmen beylerin birbirlerine iâf attıkları yahut bitişik salondaki satranç oyununda sırası gelmeden şahı oynatan beylerin bulundukları yerler vardır ya, işte oralara karışmaktı niyetim.

Param yalnız «harcandı» dersem yaptığım masraflar hakkında yanlış bir fikir vermiş olurum. Ne harcandısı yahu, yutuldu yok oldu! Bizim kuzey adamlarının dediği gibi:

«Yendi, içildi hebaya gitti.»

Tekrardan tek kurtarıcım ölümü çağırmak mecburiyetinde kalıyordum. Fakat tabii ki hep... yakın bir gelecekte.

Ne yazık ki domuz tüccarlarının hepsi amcam gibi çıkmıyor. Hem zaten domuz tüccarları öyle sık sık ölecek cinsten kişiler değildirler. Bunlar ayrıca yamandırlar, gürbüz, tosun kişi olurlar bu domuz tüccarları!

Domuz tüccarı olabilmek için nasıl bir yaradılış gerekmekte düşünün bir kere. Sabah saat üçte yataktan kalk; her türlü havada gezintiye çık; tüm pazar, fuar gibi yerlere koştur dur...

Bu dediklerime gülenlerin bu meslekte çalışmış olmalarını isterdim: Dayanmaları için en fazla üç hafta bile vermezdim.

Böylece yeniden mahvolmuş, ümitsizlik içinde kalmış bulunuyordum.

Mobilyalarımı, biblolarımı, kitaplarımı (hattâ «Kırmızı Süvarinin Beyaz Gecesi» adlı bana ithaf edilmiş, Paul Ollendorf 28 bis Richelieu Sokağı adresinde basılmış, bana bir hayli para kazandırmış bir monoloğu bile) sattım.

Bir tek tabancamı saklamıştım.

Bir süre sonra son metelik de suyunu çekti.

Düşünün bir kere elimdeki en son metelikti bu!

Ağzımı açtım, içine tabancamın namlusunu dayadım ve... Şöyle düşündüm:

«Oğlum aptallık etme, sana en azından bir louis kazandırabilecek bir tabanca ile kendini öldürmeye kalkışma.»

Satmaya götüreceğim... Sonrası Allah kerim.

Tanrının günü bir tek değil ya.

İhtiyar bir Yahudi buldum. Uzun bir pazarlıktan sonra bu öldürme aracı için bana 10 frank teklif etti.

Kabul ettim.

Bu 10 frankın 20 santimi ile kendime sağlam, ince ve kaygan güzel bir ip aldım. Şöyle bir bakışta insanı baştan çıkartacak bir ipti bu.

Bay Thiennet'in dediği gibi paranın bakiyesi, önceden uğur getirir diye yersiz bir ümitle ipimden ayrılmadığım o üç gün süresince beni idare etti.

Üçüncü günün gecesi artık bu işi bitirmeye iyice karar vermiş bir durumda otelime döndüm.

Otelin patronu olan kadın, hoş karşılayan bir gülümseme ile bu ay başı paranın ödenmediği takdirde ne yazık ki istemiyerek anahtarı benden geri alacağını bildirdi.

Biz de, yâni ipim ve ben, parayı yakın bir gelecekte ödeyeceğimizi bildirerek oradan ayrıldık.

O gece hava, suya girmek için doğrusu feci soğuktu. Canım Seine nehri ise sessiz ve kara, insanda içi-

Fransa'dan bir mizahçı:

ALPHONSE ALLAİS

Bir eczacının oğlu olan Alphonse Allais (1854-1905) genç yaşta, doğduğu kent olan Honfleur'ü terkedip Paris'e yerleşir. Yıllarca çeşitli dergilere hikâyeler yetiştirmeye çalışacak fakat hikâyelerinin ilk olarak ciddî bir derlemesi ölümünden 65 yıl sonra 1970'te yapılacaktır. Sürrealizm akımı ile Kara Mizah önem kazanınca André Breton ülkesinde yaşamış böyle bir mizahçıyı yeniden ortaya çıkarmaya muvaffak olacaktır. Kendisi günümüzdeki Kara Mizahın Fransa'daki öncülerinden sayılır.

Okuyacağınız hikâye, yazarın Paris'e ilk yerleştiği günlere aittir.

— Bir randevu evinde yakalanan kadınlar evli çıktı. —

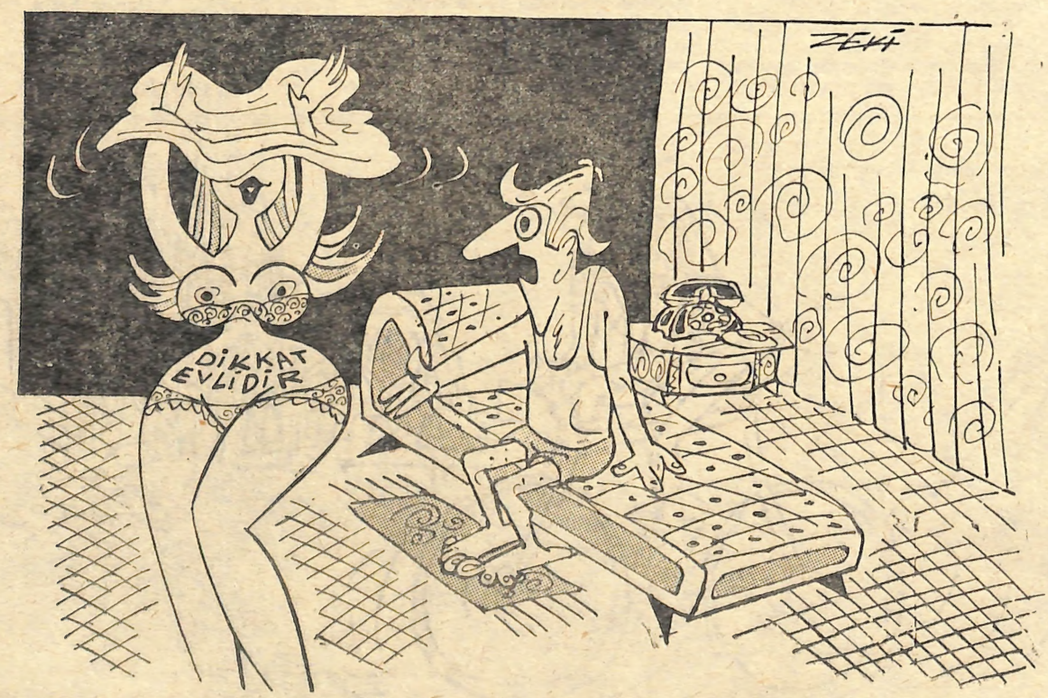

— Aaaa... Bu bizim Nuri'nin yazısı yahu!... Seninle yatamam, en iyi arkadaşımdır!„

— Demirel, «AP. mahallî seçimlerde gücünü gösterecektir» dedi. —

ne atlama hevesi uyandıracak bir biçimde akıyordu.

Sabah olmaya, biz ise acıkmaya başladık.

Tabancamı satın alan Yahudi, üstüne yeleğimin düğmelerini de eklersem ipime 2 frank vermeyi kabul etti.

Halde içtiğim bir sebze çorbası o günün yegâne besini olmuştu.

Usul usul akşam oldu... Bu artık son akşamım diye düşündüm.

Nehrin kıyılarında, köprülerin üstünde uzun bir süre kara kara düşünerek dolaştım durdum.

Derken bir an geldi, adam sende... hadi oğlum yolun açık olsun... Clup!

.....

Ne o, bir başka clup! Hemen yakınımda benim atlayışımı yankılandırdı.

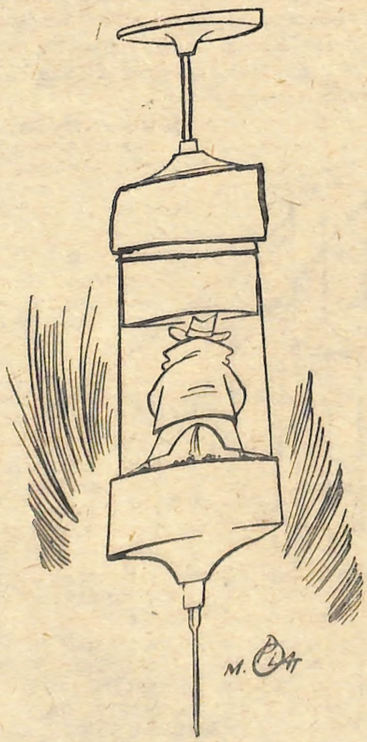

— Piyasaya binlerce ampul sahte ilâç süren bir şebeke teşhir edildi. —

«Bak şu işe, hay ahmak hay!» diye düşündüm.

Kurtarıcımın görevini kolaylaştırmak için akıntının ters yönüne doğru yüzmeye başladım.

Tam da zamanı idi sanki.

Bir de ne görsem beğenirsiniz... Suyun içinde bir kadıncağız çırpınıp durmuyor mu... Benim gibi çaresiz bir kişi.

Alacağım mükâfatı düşündüm ve kızcağızı kıyıya çektim.

Birkaç enerjik masajdan sonra yeniden hayata kavuştu.

— Nerdeyim? demeye başladı. «Ne fena, beni kurtardılar, halbuki ben ölmek istiyordum!»

Biraz şaşırmış bir halde: «Affedersiniz matmazel» dedim.

Sayıklar gibi mırıldandı:

— Yoksa siz misiniz?

Kurtardığım bu rengi solmuş, siyah saçları omuzuna dökülmüş, ürkek bakışlı kız çok minyon bir şeydi.

Bir polis memuru söze karıştı:

— Evet, sizi nehirden çıkaran işte bu bey.

Genç kız bana elini uzattı, hüzünlü bir gülümseyişle: «Teşekkür ederim» dedi.

Polis tarafından haberdar edilen ailesi çılgına dönmüş bir şekilde geldiler.

Anne, tam bir cadaloz, beni görmeye tenezzül bile etmedi. Fakat iyi bir insan olan baba beni kolları arasına aldı.

Bütün hikâyeyi öğrendim.

Genç kız ümitsiz bir aşk yüzünden intihar etmek istemiş. Ne var ki aldığı bu beklenmedik duş ona büyük sevdasını unutturmuştu.

Şimdi ise beni seviyordu, beni yâni kurtarıcısını!

Eh, ben de kendisi ile evleniverdim.

Gördünüz mü acele etmemek bana ne iyi bir sonuç verdi.

Bu hikâyeye daha başka ne ekleyeyim bilmem ki?

Karım hoş bir kadın. Şey... Bir de bu sabah kaynanamı gömdük.

Çeviren:

Tufan ÖREL

AKBABA TOTO

Akbaba Toto birincisi Abdullah Gürsel, müessese müdürümüz Halil Akyıldız'dan ödülünü alırken.

İstanbul, Beyoğlu 6. Noteri huzurunda 6.11.1973 salı günü «AKBABA TOTO» kuponlarını doğru dolduranlar arasında çekilen kur'a sonunda okurlarımız 5000 liraya kadar çeşitli para ödülleri kazanmışlardır.

Onüç bilenler arasında çekilen kur'ada

5000 Lira kazanan:

Abdullah GÜRSEL

T.C. Merkez Bankası Kambiyo Şubesi G.H.İ.

Unkapanı — İSTANBUL

5000 lira kazanan talihli okuyucumuzla bir röportaj

AKBABA TOTO yarışmasının 5000 liralık büyük ödülünü kazanan Merkez Bankası, Kambiyo Şubesi memurlarından Abdullah Gürsel'in biraz evvel müessese müdürümüz sayın Halil Akyıldız'dan aldığı 5000 liraya büyük bir arzuyla bakarken soruyorum:

— Hayatınızda ilk defa mı böyle bir yarışma kazanıyorsunuz?

Abdullah Gürsel beşbin lirayı iç cebine sağlam bir şekilde yerleştirdikten sonra cevap verdi:

— Evet, ilk defa...

— Akbaba'yı ne zamandan beri okuyorsunuz?

— Kendimi bildiğimden beri...

— Sizce mizah diğer edebiyat türleri içinde kaçıncı plânda gelir?

— Birinci plânda gelir...

— İnsanların gülmesini arzu ettiğiniz belli. Sizce gülmek insan yaşantısını etkiler mi?...

— Hem de çok... Gülen insanlar daha iyimserdirler. Onlarla iyi ve dostane ilişkiler daha kolaylıkla kurulabilir.

— Nerelisiniz?

— Isparta'lı...

— Mesleğiniz?...

— Bankacılık...

— Kazandığınız ödülü bankaya mı yatıracaksınız?

— Hayır, eksiklerimi tamamlamaya çalışacağım.

— Evli misiniz?

— Bekârım.

— Demek ki bu parayı paylaşacak ikinci biri yok...

— Yok ama beşbin liram olduğunu duyan ve benim hiç tanımadığım dostlarım her an çıkabilir...

— Akbaba'mızda en çok hangi yazar ve çizerleri seviyorsunuz?

— Bir ayırım yapmıyorum, hepsini severek okuyorum.

— Sizce Akbaba'da eksik olan taraflar var mı?

— Hayır. Akbaba beni tatmin ediyor.

— Hangi kulüptensiniz?

— Galatasaray...

— Herhalde benim de Galatasaraylı olduğumu anladınız...

— Evet...

— Sinema ve tiyatroyu sever misiniz?

— Evet, ikisini de severim. Bir

(Devamı 17. sayfada)

Arkadaşımız Suavi Süalp, Abdullah Gürsel ile konuşurken.

Günümüzün Güdük KAHRAMANLARI

VİLDAN FERAH

★

DÖRT beş yıl önce bir tanıdığın evinde tanıştık Vildan Ferah'la. Buna tanışmak da denemez pek. Neden derseniz, o zaman adı Vildan Ferah değildi. Ayrıca beni hatırlayacağını hiç sanmam.

Yeni evlenen bir arkadaşımı ziyarete gitmiştim. Köşede kendi halinde bir kızcağız oturuyor... Bir iki dakika oturdu oturmadı, içerki odaya kaçtı. Döndüğünde üstünde başka bir giysi vardı.

«Her halde bir yere gidecek,» diye düşündüm, üstünde durmadım.

On dakika sonra yeniden kayboldu ortalıktan. Döndüğünde gene değişmişti. Orta yerde geçen konuşmalar olağan akışını izliyor ama, herkesin kafasının içinde aynı düşüncenin yattığı da belli. Kız gene ortadan kaybolunca kendimi daha fazla tuttamadım, sordum:

«Ne oluyoruz yahu?»

Açıkladılar. Uzaktan akrabalarıymış. Hastalığıymış bu kılık değiştirmek. Bir haftalığına gelmiş, yanında üç bavul giysi getirmiş. Hele yeni tanıştığı birinin yanında on dakikadan fazla aynı kılıkla duramazmış.

«Gösteriş meraklısı doğrusunu istersen,» dedi arkadaşın hanımı.

Kız az sonra —şüphesiz değişmiş olarak— gene göründü. O sıralarda yazı yazmaya yeni başlamıştım. Bir yıllıkta yayınlanan bir hikâyemi açtılar, kızın eline tutuşturdular. Birkaç satır okudu:

«Ne güzel diliniz varmış sizin,» dedi. «Konuşsanıza biraz, ne olursunuz!»

Ben şakın şaşkın bakarken, kitabı bırakıp gene kaçtı.

Bu şenlik bir epey sürdü işte. Sonunda kızcağızı daha fazla sıkıntıya sokmamak istediğimden ve bir yandan da kendimi tutamayıp yüzüne karşı kahkahayı basmaktan korktuğum için, ayrılmayı uygun buldum.

Sonradan resmini gördüm bir dergide. Benzerlik olabileceğini düşündüm. Evinde karşılaştığımız arkadaşa sorunca öğrendim ki, gerçekten oymuş. Artist olmuş kız meğer. İşte, bugün herkesin tanıdığı Vildan Ferah...

Onunla yapılıp her nedense yayınlanmasından vazgeçilen bir röportaj, bir rastlantı sonucu geçti elime. (Bu son cümleye pek inanmasanız da olur.) Bazı parçalarını aktaracağım sizlere.

Gazeteci — Film yıldızı olma isteği ilk ne zaman doğdu içinizde?

Vildan — İçimde istek falan doğmadı. Ben yıldız doğdum.

Gazeteci — Anlatamadım galiba. Bunu siz kendiniz bilebilirsiniz. Ama başkalarına da kabul ettirmek isteği ne zaman başladı?

Vildan — Valla, ne bileyim... Ayhan Işık'ın bir filmiyle galiba. İlk görüşümde vuruldum ona. Ne olursa olsun onunla bir filmde beraber oynamak için yanıp tutuşmaya başladım.

Gazeteci — Sonradan bu isteğiniz yerine geldi mi?

Vildan — Hayır. Şimdi genç genç, güzel güzel oğlanlar var.

Gazeteci — Anlayamadım?

Vildan — Ayhan Işık'la başrolü paylaşmadım hiç

Gazeteci — Daha çok hangi tür rolleri beğenirsiniz?

Vildan — Ben rol ayırmam. Atıf hangi rolde oyna derse oynarım. Ama dediklerine göre, baştan çıkartılıp kötü yola düşen ve bu arada bir de evlilik dışı çocuk edinen saf genç kız rollerinde pek başarılı oluyormuşum. Atıf da öyle söylüyor.

Gazeteci — Affedersiniz, kim bu Atıf?

Vildan — Atıf'ı tanımıyor musun sen şekerim? Gazeteci olacaksın...

Gazeteci — Çok özür dilerim. İlk fırsatta öğreneceğim Atıf beyin kim olduğunu. Peki, sanatçının topluma karşı sorumlulukları konusunda görüşünüz nedir?

Vildan — Ha?

Gazeteci — Bir sanatçı ne yapmalı, ne yapmamalıdır?

Vildan — Önce bir düzeltme: Ben sanatçı değil, film artistiyim. Sanatçı deyince kabakçı gibi bir şey geliyor insanın aklına. Sorunun cevabına gelince, artist dediğin rol yapar. Başka ne yapacak?

Gazeteci — Demek istediğim şu... Ünlü bir sanatçı, affedersiniz ünlü bir artist, konuştuğunda sözüne kulak verilecek bir kişidir. Öyle ya, sizi ne kadar çok kişi tanıyorsa, söylediğiniz sözler o kadar çok kulağa ulaşır. Bu yüzden batıda tanınmış sanatçılar toplumun türlü sorunlarına eğilip bu konulardaki görüşlerini basın aracılığıyla topluma iletirler. Bunun gerekli olduğuna inanmıyor musunuz?

Vildan — Toplum sorunlarından bana ne? Kendi dertlerim yetiyor bana. Ben kendi dalgama bakarım.

Gazeteci — Bu kafayla, isabet de edersiniz.

Vildan — Efendim?

Gazeteci — Şey... Demek istiyorum ki, bu güzel başın böyle şeylerle harcanması doğru olmazdı zaten.

Vildan — Ah, çok teşekkür ederim. Bir dakika, bir de sarı perukla resmimi çekmek ister misiniz? **(Değişik kılıklarda, değişik pozlarda ve evin değişik odalarında resimler çekildikten sonra)**

Gazeteci — Bize özel meraklarınızdan bahsedin biraz.

Vildan — Araba kullanmaya bayılırım. Daha ehliyetimi alamadım ama zararı yok. Bir kerecik bir trafik memuru çevirdi, ceza olarak imzalı bir resmimi aldı. Ne hoş, değil mi?

Gazeteci — Pek hoş. Başka?

Vildan — İyi fal bakarım. İsterseniz fincanlarımızı kapatın.

Gazeteci — Okumak, film seyretmek falan?

Vildan — Bilmezmiş gibi konuşmasana. İnsanın önemli işleri olunca okumaya nasıl fırsat bulsun? Film seyretmeye gelince, sinemadan pek hoşlanmam. Kendi çevirdiğim filmleri görürüm sadece.

Foto muhabiri — Hatırlıyor musun Metin, geçenlerde konuştuğunuz bir romancı da ne demişti? «Batı romanının da, bizim romancılığımızın da ne durumda olduğunu bilmiyorum. Okumayı pek de sevmem ki.» İyi ama Vildan hanım, kendi kendinizle bir çelişki olmuyor mu bu? Siz sinemadan hoşlanmazsanız başkalarının sizin filmlerinizi seyretmesini nasıl bekleyebilirsiniz?

Gazeteci — Ya da bir romancı kitap okumazsa, başkalarının kendi romanlarını okumalarını nasıl isteyebilir? Yaptığının değerine nasıl inandırabilir herkesi? Ayrıca, başkalarının sanatını izlemezseniz kendi sanatınızı nasıl geliştirebilirsiniz?

Vildan — Affedersiniz ama, bütün bunlar çok saçma bana kalırsa. Kabiliyet yaratılıştan gelen bir şeydir. Geliştirilmeye de ihtiyacı yoktur. Baksanıza bana, neyim eksik? Dansözlüğüm var, şarkıcılığım var...

Gazeteci — Ha evet, bu konuda da bir sorum var size. Bir kaç aydır bir gazinoda şarkı söylüyorsunuz. Müzik öğretmeniniz kim?

Vildan — İlâhi!... Müziğin öğretildiği de nerede görülmüş? Sözleri ezberleyip plâğı altı yedi kere dinlersin, tamam.

Gazeteci — İyi ama... Olmaz ki!...

Vildan — Pekâlâ da oluyor. İnanmıyorsan bir gece gazinoya buyur, herkesin beni dinlemek için nasıl akın akın geldiğini gör.

Gazeteci — Bir sorum daha var.... Her neyse, sormasam da olur. Gerisini ben kendim tamamlarım.

İşte, okudunuz. Belki neden yayınlanmadığını anlamışsınızdır röportajın. Her ne olursa olsun, biz hepimiz sana hayranız Vildan Ferah. Yaptığın binlerce hiçbir şey için de çok teşekkürler.

Sulhi DÖLEK

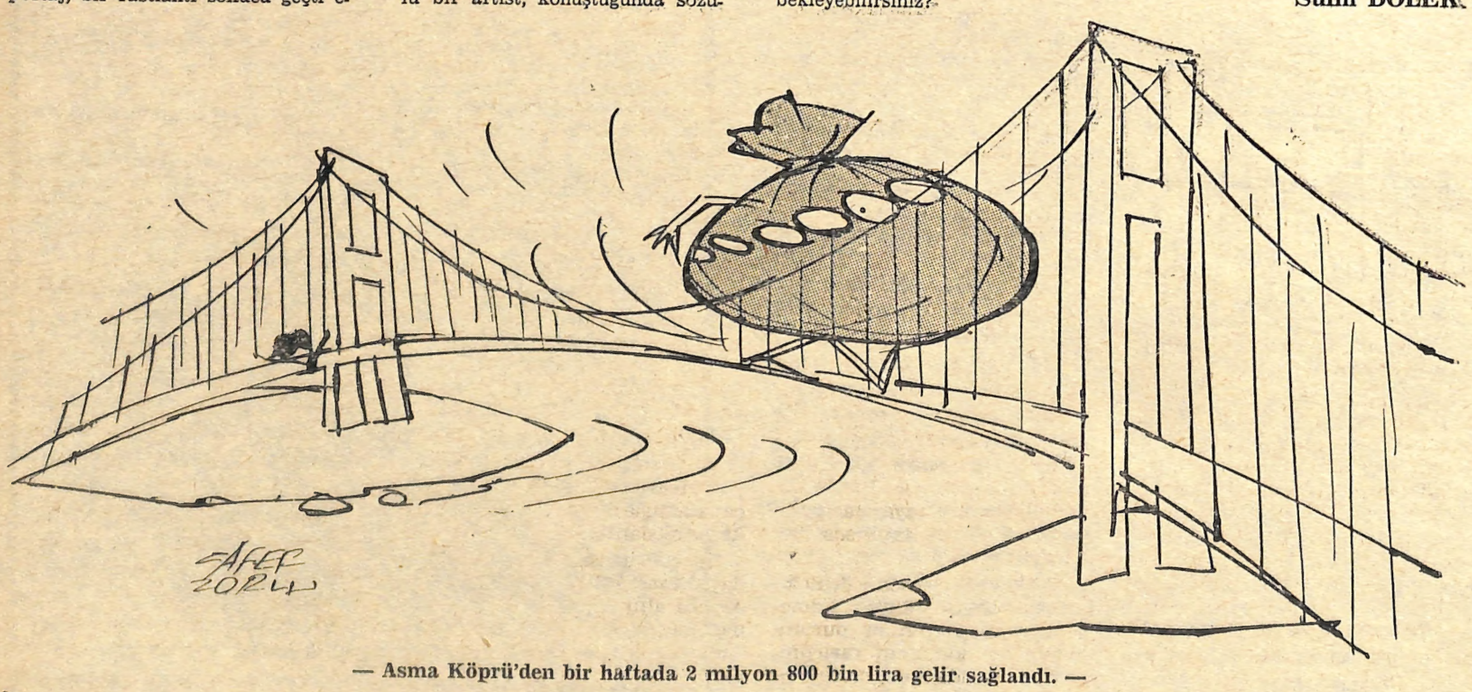

— Asma Köprü'den bir haftada 2 milyon 800 bin lira gelir sağlandı. —

Prenses Sidemokra'yı Kurtarmak...

KENAN AKINCI

GÜZELLER güzelidir Prenses Sidemokra. Ondan daha hoşgörülü, ondan daha şefkatli, ondan daha bilgili, ondan daha erdemli bir kadın yoktur yeryüzünde. Ona kavuşabilmek için nice prensler nice devlerle, yedi başlı ejderlerle savaşmışlardı...

Ülkenin halkı çok severdi prenseslerini. Onu en değerli prenslerin gözetimine ve bekçiliğine vermeye çalışırlardı.

Ne var ki bu prenslerden her birinin prensese karşı davranışları başka başka olmuştu. Kimisi tozkondurmamak için elinden geleni yapmış, kimisi de tam tersini yaparak ona gereken değeri vermemiş, kötü davranmıştı. Onun yerine kötü kalpli bir cadıyı getirmeye kalkışmıştı birisi. Sonunda bu prens görevden alınıp cezalandırılmış, fakat kalbi kırılıp uzaklaşan Prenses Sidemokra'nın gönlünü alıp geriye döndürmek için epey çaba harcamak gerekmişti.

Bundan sonra değişik prensler beklemişti onu bir süre.

Ondan sonra da Sidemokra'ya karşı oldukça saygılı olduğunu savunan ve bu işe herkesten daha istekli görünen Prens Süde'ye verildi bekçilik görevi. Prensesi o bakıp gözetecek, giydirip kuşatacak, namusunu koruyacaktı...

İşe hızlı başladı Prens Süde; sonunu getiremedi. Onun gerekli özeni göstermemesi yüzünden güzel Prenses Sidemokra eski güzelliğini yitirmiş, rüküş bir kadın olmuş, çevreden eskisi gibi saygı göstermemeye başlamışlardı. Giderek bazıları şarkıntılık etmeye, ötesini berisini yoklamaya başladılar. Prens Süde pek «mezhebi geniş» davranıyordu bu durumlar karşısında.

— Ortada bir sarkıntılık varsa sarkıntılık edilmiş demektir. Bu da prenseslere sarkıntılık edilebileceğini gösterir. Bu durum prensesimize olan düşkünlüğümüzün belirtisinden başka bir şey değildir. Öyle midir?... Öyledir. Ötesinin berisinin çimdiklendiği, hırpalandığı söyleniyor. Çimdiklemekle çimdiklenen yer aşınmaz. Aşınır mı? Aşınmaz... diyordu.

Öte yandan sarkıntılık edenler işi büsbütün azıtmışlar, prensesin ırzına geçmeye yelteniyorlardı. Durumu görüp üzülenler:

— Sayın Prens, ne olur biraz toparlayın kendinizi. Prenses elden gidiyor! diye uyarıda bulunuyorlar, fakat sayın Prens hiç oralı olmuyordu:

— Madem ki Prenses Sidemokra'ya sarkıntılık ediliyor, ırzına geçilmeye çalışılıyor, bu durum Prenses Sidemokra'nın varlığını gösterir. Bundan da mutluluk duymalıyız!... Var mı bunun başka açıklaması?... diyordu.

Prenses daha fazla dayanamadı bu duruma. Uzaklaşıp çekilmek zorunda kaldı.

— Prenses Sidemokra gidiyor! dediler Prens'e.

— Gidiyorsa gidiyor demektir. Bu da onun gitmekte olduğunu gösterir... dedi.

Neden gittiğine de bir türlü akıl erdiremedi.

Yine ana-babasının yanına dönmüştü Prenses. Geri dönmeye hazır durumdaydı. Konuşulmuş, görüşülmüş, söz kesilmişti. Aday prenslerden birinin gözetimine gelmeye gönüllüydü. İş kaldı başlık parası olarak istenen ikiyüz yirmialtı altını tamamlamaya...

Aday prensler gerekli parayı bulmak için çalışmaya koyuldular. Hepsi var güçleriyle çalışıp çabalamışlar; az çok bir şeyler kazanmışlardı...

En çok çalışan ve kazanan aday Prens Bülec ancak yüzseksenbeş altın kazanabilmişti. Bu para elbette ki yetmiyordu Prensesi almak için. Öbür prenslere başvurdu:

— Biriniz sağdıç olun, biraz para yardımı yapın bana da, Prenses'i alalım, dedi.

Hep birden:

— Kırk para vermeyiz! dediler.

İçlerinden yalnızca Prens Necer:

— Ben sana sağdıç olurum ve istediğin parayı veririm, dedi.

Aslında parasını göstermekten kıvanç duyan garip yaratılışlı bir adamdı bu prens. Parasını:

— Al, senin olsun... diyerek uzatıyor, Prens Bülec almak için uzandığı zaman da geri çekiyordu.

Sonunda Prens Bülec:

— Hadi vereceksen ver şunu... dedi.

O zaman Prens Necer:

— Vallahi kusura bakma, veremiyeceğim! dedi; kestirip attı.

Öbür prenslere döndü:

— Size vereyim de, siz tamamlayın, siz alın prensesi! dedi.

Prenslerin pek de olur gibisine gelmedi bu iş. Birincisi; kimin asıl prens, kimin sağdıç olacağı; ikincisi de, parasını uzatan Prens Necer'in parayı verip vermiyeceği... belli değildi.

Şimdi bütün prensler yeniden çalışmaya koyulmayı ve gerekli başlık parasını yalnız başlarına kazanmayı düşünüyorlar.

«Yevm-i yevmiye» de ahval zuhur edecek...

Kenan AKINCI

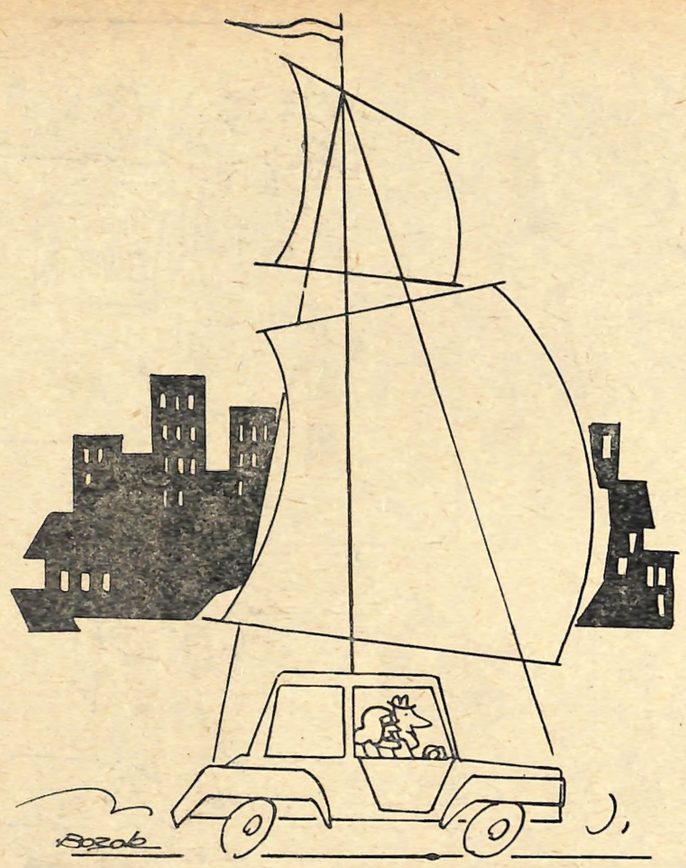

— Petrol darlığı için tedbirler alınıyor. —

PAZARTESİ :

İki ihtimal var!

Sina çölündeki «Ateş kes» hattında Telâviv gecelerini düşünen Filistin'li asker, nişanlısına mektup yazmaya başlamış:

— İki ihtimal var! Ya savaş yeniden başlayacak, ya da barış olacak... Barış olursa mesele yok; ama savaş yeniden başlarsa.. iki ihtimal var: Ya şehit olacağım, ya gazi... Gazi olursam mesele yok; ama ölürsem iki ihtimal var: Ya bizi Süveyş Kanalına atacaklar, yahut da cesetlerimizi yakacaklar... Kanala atarlarsa mesele yok; ama yakarlarsa iki ihtimal var: Küllerimizi ya havaya savuracaklar, ya da Kahire'deki modern fabrikalara yollayıp kâğıt yapacaklar bizi... Küllerimizi havaya savururlarsa mesele yok; ama kâğıt yaparlarsa, iki ihtimal var: Ya parşömen kâğıdı yapacaklar, ya da tuvalet kâğıdı yapacaklar... Parşömen kâğıdı yaparlarsa mesele yok; ama tuvalet kâğıdı yaparlarsa iki ihtimal var: Ya güzel bir Arap kızı kullanacak, ya da ihtiyar bir fellâh... Arap kızı kullanırsa mesele yooook... Ama... Fellâh kullanırsa... İşimiz bombooooook...

Filistinli askerin mektubu böyle başlıyor... Nasıl bittiğini... İhtimallerin hangisinin gelişme yolunda olduğunu doğrusu tahmin edemiyorum.

Birdenbire bu ihtimalli konuya niçin atladım, biliyor musunuz?...

Bazı gazetelerimizde koalisyon üstüne çift ihtimalli tahminler var da... Ordan aklıma geldi...

SALI :

Hanımlar!

İran Şahı, sevimli eşi Farah Diba'yı fahrî bir «Bakan» gibi çalıştırıyormuş...

Doğu kafası bu... Biz, oldum olasıya hanımları «fahrî» olarak çalıştırmayı huy edinmişiz!

Bayan Ecevit, Bayan Demirel de öyle değiller mi?...

Birazcık da şu kabul günlerinde çene, konken partilerinde şans yarıştıran hanımlarımızı çalıştırabilsek... Ne iyi olacak...

ÇARŞAMBA :

Hamam sefası

Bir Türk mimarı Almanya'da yedi kubbeli bir hamam yaptırıyormuş!

Hanımlarla erkekler aynı anda, aynı çatı altında yıkanacaklarmış bu hamamda...

Hamamın projesini, maketini, göbek taşında düzenlenecek «Hamam Partisi» tüzüğünü öğrenen Alman kızları şimdiden sabırsızlıkla bekliyorlarmış inşaatın bitmesini...

Almanya'ya gitmek isteyen işçilerimizin sayısında, kalitesinde başdöndürücü bir artış olursa hiç şaşmayalım!...

Hamam sefası, yeni bir etken olacak işçi potansiyelinde...

PERŞEMBE :

Gücümüz doğa'ya yetiyor!

Haberiniz var mı 1973 Türkiye'sinde nehirlerin akışının durdurulduğundan?...

Hem de, öyle ufak-tefek nehirler değil; koskoca Fırat nehrinin akışına kumanda ediyor ilmin parmakları.

Keban Barajında «Derivasyon» tünellerinin kapakları kapatılmış... Bir düğmeye basıp koskoca Fırat'ın akışı —tam üç gün, üç gece— durdurulmuş...

Hem sevinelim.. hem de övünelim...

Olayların akışına (dur!) diyemiyoruz ama.. koskoca ırmakları terbiyeli maymun gibi olduğu yerde durdurabiliyoruz...

Bu da bir aşama sayılır...

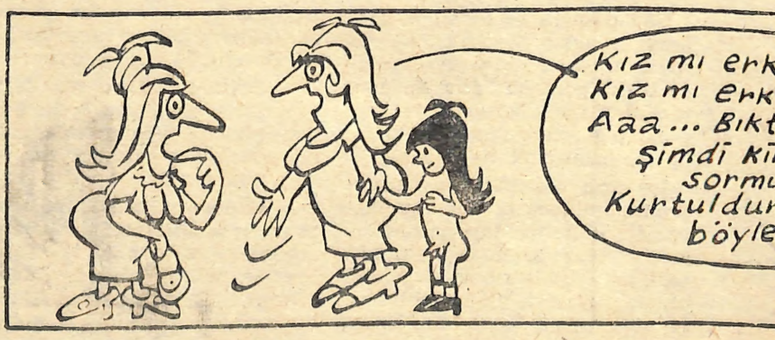

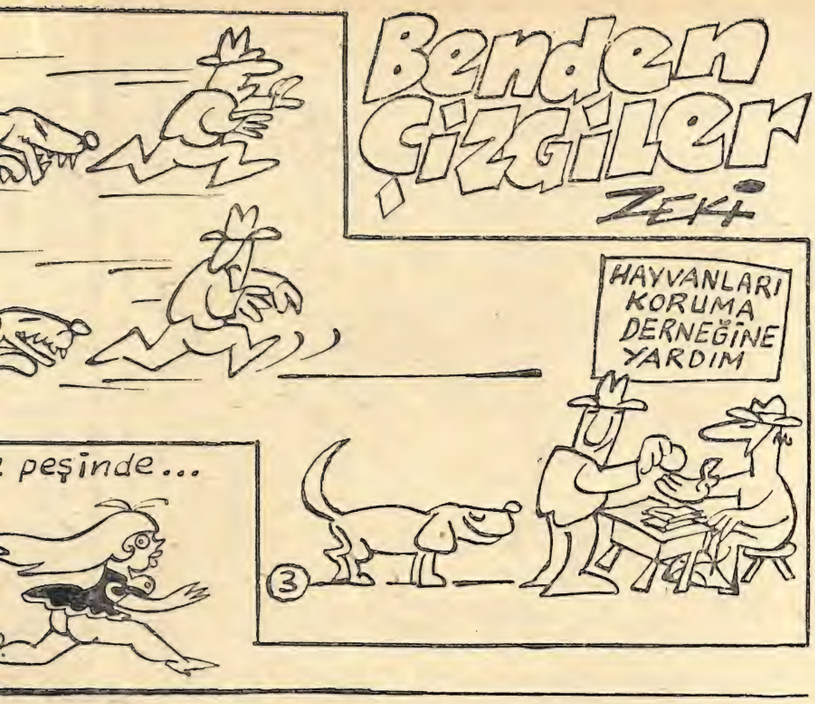

Yazısız

GÜN

CUMA :

Üşüyen Dünya

Tüm gazetelerde aynı haber:

— Dünya üşüyor!... Dünya soğuktan donacak bu sene!... Dünya donuyor!...

Ünlü şarkıyı bilirsiniz:

Dünya dönüüüüyor... dönüüüyor... diye başlayan şarkıyı...

Şimdi galiba (ö) ve (ü) harflerinin üzerindeki noktaları silerek okuyacaklar bu sevimli parçayı...

Evet... Dünya donuyormuş... Ve de üşüyormuş...

Uzay'da, bilmediğimiz bir değişme mi olmuş?...

Hayır!...

Güneş'in ısıtıcı ışınları mı azalmış?...

Hayır!...

Niçin üşüyormuş Dünya, biliyor musunuz?...

Şey... İsrail — Arap savaşı var ya... Arap ülkeleri, petrol musluklarını kapadılar ya...

İşte bu yüzden üşüyormuş Dünya... Yakıt sıkıntısı varmış... Kaloriferler yanmıyor, gaz sobaları tutuşmuyormuş...

Dünya bu be birader!...

Bizim köyün muhtarı değil ki her evden beş-on tezek yollayasın... Yeşilköy'lü Yeşim Abla değil ki sobasının deposuna yakıt doldurasın...

Koskocaaa Dünya bu efendim, Dünya!...

Uzaydaki en ateşli gezegenlerin koynuna girse yine de kolay kolay ısınamaz vallaha!...

CUMARTESİ :

Tokalaşmayanlar!

Nixon, Mao'ya el uzatıyor... Rusya Amerika'ya...

Araplarla İsrailliler bile geleneksel düşmanlığı bir tarafa bırakıp el sıkışabiliyorlar...

Kimlikleri, kişilikleri, siyasal eğilimleri ne olursa olsun, bütün politikacılar, aynı dünya üzerinde yaşamanın ve insan olmanın bilinci içinde birbirlerine el uzatıyorlar...

Fakat... Aynı bayrak altında, aynı ülkenin kalkınması, aynı ulusun mutluluğu için çalıştıklarını iddia eden ve aynı şehirde yaşayan öyle siyaset adamları var ki —değil tokalaşmak— gözgöze gelmemek için başlarını çeviriyorlar birbirlerinden. Birbirlerinin başını istiyorlar «Baş»ların «baş-kanlık» ettiği partilerden...

Koalisyona katılmak için.. Türkiye Cumhuriyetini hükûmetsiz bırakmamak için... ısrarla, inatla «Baş» isteyen «Baş» lara çok çok selâm ederim ve derim ki:

— Kinsel ve kişisel duyguları bir yana bıraksanız.. ve bir ülkenin kaderi için kendi kader çizginizin üstüne çıksanız.. acaba daha iyi olmaz mı?...

PAZAR :

Politika sözlüğü

Bir politika sözlüğüne o kadar ihtiyaç var ki!...

Parti sözcülerinin demeçlerini «Siyasetçe» den «Türkçe» ye çevirmekte gerçekten zorluk çekiyoruz.

Bir Necmettin Erbakan çıkıyor:

— Efendim, diyor. Biz CHP'ye ortaklık değil; dostluk teklif ediyoruz!...

Anlayan parmağını kaldırsın...

Bir İsmet Sezgin çıkıyor:

— Biz, AP. olarak «koalisyona girmeyeceğiz» dedik... Ama... «Koalisyon kurmayacağız» demedik ki!...

Ben pek bir şey anlayamadım; siz tercüme edebildiniz mi bu sözleri siyasetçe'den Türkçeye?...

Çok değişik... Apayrı bir dil... Kuş dili gibi bir şey politika dili...

Ve...

Bu yüzdendir ki bir siyaset sözlüğüne çooook, çok ihtiyacımız var.

Şemsi BELLİ

Onar dakikalık anektodlar

— 1 —

«— Bir dakika, bir saniye hamfendi. Günlerdir sizi izliyorum. Gözlerinizi delecek gibi bakıyorum, adımlarınızı sahıncak gibi sallıyorum. Yoruldum, bittim, mahvoldum ben. Acıyın artık...»

«— Çok tuhaf. Ne sizden, ne de peşimde olduğunuzdan haberim var. Hem...»

«— İşte her şeyi öğrendiniz. Beni kabul edin, yâni tanışalım diyorum. Sonra da güzel güzel birbirimize alışalım.»

«— Mümkün değil.»

«— Size en iyi teminatları veririm ki, mutluluğunuz için istediğiniz her şeyi yapmaya hazırım.»

«— Çok geç. Ben evliyim.»

«— Ooo, affedersiniz. Yazık oldu emeklerime desenize.»

«— Ya, öyle oldu. Peki, evli olmasam n'olacaktı?»

«— Ne mi olacaktı? Valla çok dürüst, çok namuslu bir soru bu hakikaten. Ben de açık yürekle cevaplayayım. İkimiz olacaktık.»

«— Burada üç kişi değiliz ki.»

«— Çok şakacısınız. Burada, sokak ortasında... Şu çevremize bakın. Yüzlerce insan...»

«— Bana ne onlardan?»

«— Aman, nasıl size ne? Ben... Ben de bana ne desem. Olmaz, imkânsız. Sizin için çok tehlikeli olur. Sonra...»

«— Haydi oradan aptal sen de. Bir de hızlı geçinecek...»

— 2 —

«— Saçlarınızı Grand Eyfel stili taradım hayatım. Avantüre spiyalite diye buna derim. Immmmhh... şahane gravür.»

«— Çok samimî olarak itiraf edin, kulağıma müzik gibi geliyor sesiniz. Söyleyin, beni gören neler hisseder?»

«— Sizi gören, gözleri ile içinize girer, atar oraya varlığını, boğulmak için gönüllü rekord olur. Sonra tırmanır yukarılara, göğsünüzde yuva kurar, akord olur, yiter, uçar, erir ve tükenince mort olur.»

«— Hah hay, daha daha nasıl canlanır, nasıl dirilir?»

«— Bunun ispatı size düşer hayatım.»

«— Aklıma geldi, bu akşam sekizde evde bekliyorum sizi. Saçlarımın o saatte tekrar taranması gerekiyor. Devamı orada olsun tamam mı?»

«— Memnuniyetle orrayt olmak hayatım...»

— 3 —

«— Lûtfen ileriye gider misiniz bey kardeşim.»

«— Daha ilersi pencere dışı hanım bayan.»

«— Rica ederim kayın azıcık. Bakın, biri fena rahatsız ediyor...»

«— Kimmiş o bakayım? Yahu ayıptır be kardeşim. Sıkılmıyor musun? Çekil bayanın şey tarafından.»

«— Ne sıkılması be kardeşim. Baksana, şu sıkışmanın sıkıntıya yararı var mı ha, söyle var mı?»

«— Vay, şimdi sen ne demek istedin?»

«— Onu şu nazik hamfendiye soralım. Bi dakka, müsaade et...»

«— Aman, benim yüzümden bir olay çıkmasını istemem. Bırakın tartışmayı, nerdeyse durağa geliyoruz zaten.»

«— Ama bayan hanım, bu kez siz yanaştınız iyice. Az önce bu vatandaş sizden uzaktaydı, nasıl oluyor da...»

«— Aaa, kesin dedik canım. Siz kendi işinize baksanıza. Tamam dedik değil mi?»

«— Aldın mı ağzının payını hemşerim. Âlet olmayalım, âleti kendi bileğimize takalım...»

«— Siz kiminle dalga geçiyorsunuz be? Biletçi, biletçi bey... Otobüsü derhal durdurun. Bakın, parmağımla da işaret ediyorum, iyi bakın. Acelesi olan iki kişi var burada. Hemen inecekler, yoksa...»

— 4 —

«— Ohoo, bugün hem yağlı, hem kaymaklı tarafından dökülüyorsun yavrum.»

«— Bana bakın, bana. Bir daha lâf atar, sululuk ederseniz billâhi hakkınızda dâvacı olacağım. Nedir bu canım, insanı rahatça şuradan şuraya geçirmiyorlar.»

«— Amman gülüm yanlış anlama. Uygun adım yürrü demedik, rahat rahat kıvır öyle yürrü.»

«— Çekilin, çekilin önümden...»

«— Geç anam, biz yine bıraktığın yerdeyiz.»

«— Serseri takımı şeyler. Hepinizi toplayıp tıkmalı ki aklınız başınıza gelsin.»

«— O dediğin karşıdan geliyor.»

«— Hani, kim? Şu kırmalı mini etek mi?»

«— Ulan gene yedin bizi Hacer. Gırgır etmeden boğazın temizlenmez kız senin. Akşama sinemaya düşüyorsun değil mi?»

«— Yerim hazır mı?»

«— Lüküs koltuk tarafından.»

«— İnanmam. Biletimi gönderirseniz belki...»

«— Oldu kız. Bak temiz kalbinin aşkına bir kılıç çekeceğim. Kazanırsak oldu, kazanamazsak şansın yokmuş kızım.»

«— Asil bayan, duygularımızın kanına sesleniyorum. Karşımızda yok olan bir varlık, kendini ispat gücünü nasıl bulabilir söyleyin rica ederim? Parmağınızın tek işareti bin anlama dâvetiye çizerken, ben bunlardan birini bile çizmeye cesaret edemiyorum. Ah, gözlerinizdeki o pırıltı, dilinizin arada bir yaladığı o ısırgan dudaklar... Titriyorum heyecandan. Bunları tuvale aktarmam mümkün mü? Fırçam nasıl kayıyor parmaklarımdan, ellerim nasıl açılmış sizin saldırgan isyancınız oluyorlar. Evet, siz ancak tadılmakla, dokunmakla, sarılmakla çizilebilecek bir kadınsınız. Mesleğimin çaresiz ve sonuçsuz itirafını, suç ve olayın ayrılmayan kaderini boyamak, tek renge indirgemek olarak kabullenin. Suçsuz olan bir suçlu gibi, sizin adınıza, sizi çalmak için hırsız olan bir sanatçıyı affedin. İşte tükenmiş yeteneklerimle birlikte önünüzde yatıyorum...»

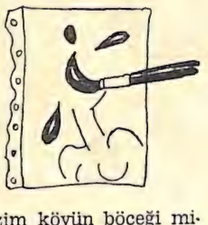

— En çok vergiyi memur ve işçiler veriyor. —

— 5 —

«— Ooo, seni gidi yaramaz seni. Öyle betona yatmana gönlüm razı olmaz. Kalk, gel bakayım peşimden. Seni iyileştirecek rahat bir yer arayalım.»

— 6 —

«— Ana, anaa... Sen bizim köyün böceği misin, yoğusam gâvur diyarının çiçeği misin gız? Vallah bilemedim, tanıyamadım. Anaa...»

«— Çalıştım kazandım, kazanacağım da...»

«— Eyi ediyon, pek gözel ediyon emme, nasıl ediyon gız? Farbika mı çalıştırıyon, otobos mu yörüdüyon, n'ediyon da kazanıyon?»

«— Pek merak ettin madem diyeyim Kırma Bacı. Ben, adam yürütüyorum anladın mı, adam...»

«— He vallaha bunu da yeni duymuşam. Adamı nasıl edip de yörüdüyon?»

«— Tek bacağını kaldırıyor, havaya bakıyor, öbür bacağını da sektire sektire gidiyor...»

«— Desene şuna gız, ben cambaz okulunda çalışıyom deye. Gâvurların ne ettiği belli değilki zatin.»

— 7 —

«— Ah şu sancı... İki günde bir bıçak gibi vuruyor her yanıma. Şimdi tam sağ bacağımın ucunda. Tamam yakaladınız. Of hemen sol bacağıma atladı. Yavaş değil, elinizi biraz çabuk hareket ettirin. Evet, bilekten yukarıya adım adım çıkıyor, çıkın canım. Orada biraz durun, sinsi sinsi yayılıyor. Kendimi tutamayıp boğmak için atılacağım nerdeyse. Tırnaklı, kıskaçlı acayip bir sancı bu. Amaan, masör müsün, masajcı mısın kardeşim, bırak kibarlığı. Tamam işte, gezmediği yer kalmıyor diyorum. Hızlı, kuvvetli öldürün haini. Daha çabuk, ahh göğsüm, çok berbat bir şey. İkiye parçalandı burada. Vallahi dişleri var sanki, ısırıyor, tutun namussuzu, ezin kafasını, ezin. Oh, biraz rahatlar gibi oldum. Benim şu dışarda bekleyen pısırık kocama bir zahmet söyleyiver, hastanız iyiye doğru gidiyor deyin. Anladınız değil mi durumumu. Fena, çok çok fena. Şimdi bir daha tekrarlayalım da, o illet şey hemen gelmeye cesaret edemesin...»

— 8 —

«— Gelemezmişim, hık... Geldim, çünkü geleceğim dedim, hık. Gelmemezlik edemezdim, hık, neden? Gelirim deyen adam hık der, ne der, gelirim der. Nerdesin be? Gelen kim ha, hık ha, bir bakar mısın be. Ne dedim sana ha? Geleceğim demedim mi? Sözüm dedım, hık, dedim milyonluk pul yerine geçer dedim ha, öyle hık demedim mi?»

«— Kim o ulan? Evimin duvarı dibinde, penceremin pervazında...»

«— Hık bey âbicim, hık. Ben... Ben bu mahallenin sivil bekçisiyim hık, oldu mu? Böyle numara gibi şey yapıp, hık yapıp dolaşıyorum ki, kötü niyetli biri hık, beni görse de adam yerine saymasın hık, tam bi namussuzluk ederken hık, ensesine konayım.»

«— Haydi açıl buralardan. Çıkarsam biçimlerim sonra.»

«— Doğru bey âbicim. Hık, dedik, geldik, gidiyoruz şu dünyadan. Haklısın hık muhterem. Eyvallah dedik, geldik, gidelim dedik...»

Nurettin TÜRKER

ARSEN LÜPEN FİKRİ
YAZAN-ÇİZEN SUAVİ SUALP
11
VASFİ VEYA VASVİ BEY'İN HORTLAĞININ ÇIKARDIĞI SESLE IRKİLEN MEDİHA HANIM VE KIRIĞI REMZİ, KORKUDAN KAĞIT KEBABI GİBİ OLDULAR...
AMAN YARABBİ!.. VASVİ BEY'İN HORTLAĞI..
HE..HE. HEM DE ELİNDE BİR BIÇAK VAR! ÖLÜ SİLÂH KULLANIR MI?
BENİM RUHSATIM VAR.. ÖLÜMLERDEN ÖLÜM BEYENİN.. ANNA TABİLİYORMUYUM?
İYİ YUTTULAR.. DEVAM EDİN..
BU MASUM YAVRUYU BENİM KILIĞIMA GİREREK KORKUTTUNUZ VEEE ELMAŞLARI İÇ ETMEYE KALKTINIZ HAAA?
BİR DE HALAM OLACAKSIN.. TUUUU:-.. YE ONLARI AMCA..
HAYIR! NE OLUR BİZİ HORTLAK AMCANA HARCATMA BELMA..
BU BUYRUN KUTUNUZU. VALLA DAHA AÇMADIK.. BIRAKIN TÜYELİM..
DEFOLUN! SON OTOBÜSE KADAR YOLUNUZ VAR..
AMAN KAÇ REMZİ! HORTLAKLA ŞAKA OLMAZ MIŞ DERLER..
TÖVBE.. BİR DAHA ELİME KÜREK ALIRSAM ÖKÜZÜM..
YAPTIKLARI NUMARAYI AYNEN YİYEN MEDİHA VE DOSTU TOMBUL REMZİ, TOZ OLDUKTAN SONRA, FİKRİ BELMA'YA KUTUSUNU MERASİMLE TESLİM ETTİ.
ŞEY.. SİZ OLMASAYDINIZ, BEN BU EVE HORTLAKLI DİYE HİÇ DÖNEMİYECEKTİM.
BİRAZ ZEKÂ, BİR ARŞIN PATİSKA İŞİ HALLETTİ.. ALIN HAZİNENİZİ GÜLE GÜLE HARCAYIN..
NE OLUYOR!.
BENİM SİZDEN BAŞKA HİÇBİR ŞEY GÖZÜMDE YOK.. SİZİ SEVİYORUM FİKRİ BEY..
FİKRİ BU İÇTEN DUYUŞLARA PİKABA KOYDUĞU ROMANTİK BİR PİLÂKLA CEVAP VERDİ..
ANCAK PİLÂĞIN BİR YÜZÜNÜ ÇALACAK KADAR SENİ SEVEBİLİRİM BELMA!..
KEŞKE PİLÂĞIN TAMAMINI ÇALSAYDIM.. OĞLUM FİKRİ, DAHA EVDE SENİ BEKLEYEN DÖRT KIZ VAR.. İDARELİ OL!
BURASI 10000 SENE SONRA MAHALLE OLACAKTIR.. ACELE EDİN
ONE?..
VAY CANINA.. HEP YOLUMUN ÜSTÜNE ISTIRAP ÇEKEN KADINLARMI ÇIKACAK YAHU!
FAKAT BU KADIN KÂFİ DERECE ISTIRAP ÇEKMİŞE BENZİYORDU..
HAFTAYA AĞAÇLAR DİLE Mİ GELİYOR?

Vur Kâzım Onu...

SUAVİ SÜALP

ORKİDE Pavyonun kırmızı ve loş ışıkları içinde, arasıra dalgalanan kadın kalçalarına, bıyıklı heriflerin aç gözlerle masalardan ortada göbek sallayan, büyük göğüslü dansözü süzmelerine, garsonların hain hareketlerle masalara servis yapışına, acemice ve alışmamış gözlerle bakan onyedi yaşındaki Kâzım'ın Amerikan Bar'da mühim bir adam pozuyla duruşu, pavyonun patronu Sırtlan Fehmi'yi memnun ediyordu... Delikanlı yaşının üstünde bir yüreğe ve cüsseye sahipti. Gerçi daha votka ile vermut arasındaki farkı öğrenememişti ama, kısa zamanda güvenilir ve eline silâh verilecek bir herif olacaktı...

Bir akşam üzeri payvonun içinde belirmiş, ürkek ve terbiyeli bir duruşla iş aradığını söylemişti.

«— Hiç pavyonda çalıştın mı?»

«— Yok ağabey... İnşaatta çalıştım.»

«— Kavgada nasılsın?»

«— Evelallah köydeyken beş kişiyinen boğuşurdum...»

«— Silâh kullanır mısın?»

«— Eh... Gırma ilen epeyce domuz vurduk...»

«— Burada tabanca konuşur... Hasımlarımız vardır. Her dakika tetikte olmalı...»

«— Ne münasipse yaparım...»

«— İyi... Önce ortalıkta dolaşacaksın... Seni kapıya korum... Beğenirsem Amerikan bara geçireceğim.»

«— Ona da geçeriz... O ne ki?»

«— İçki işine bakacaksın oğlum...»

«— Bak ağabey ben içki içmem... Dinimizce günahtır...»

«— Daha iyi ya... Bana da öyle adam lâzım... Kafayı tutan bir barmen hesabı şaşırır... Neyse sen nüfusunu getir, akşama işe başla...»

Kâzım atılıp Sırtlan Fehmi'nin elini öpmeye kalktı:

«— Yooo... Öyle şeyden hoşlanmam... Hadi hayırlı olsun...»

İşte o geceden sonra kâzım Orkide Pavyonun has adamı olmuştu. Önce kapıda durmuş... Çıkan bir olayı bastırmış... Birinin elinden tabancasını almış ve herifi iyice pataklamış, göze girince de Amerikan bara geçmişti.

Önceleri şişelerin üstündeki etiketleri ezberlemesi zor olmuştu... Hele birbirini tutmayan ve ona yabancı gelen kokteyl ve içki isimleri zihnini karıştırmış ve pot üstüne pot kırmıştı ama, taze zekâsıyla ve içgüdüsüyle o işi de kıvırmıştı. Üç aydır sadece pavyonun geniz yakan dumanlı ve kadın teni kokan havasına alışması biraz zor olmuştu. Tabii, inek ve ot kokusundan, âdî lâvanta kokusuna geçmek biraz ters gelmişti Kâzım'a... Yosmaların onunla şakalaşmaları da garibine ve tuhafına gidiyordu. Bu kadınların burada neden bulunduğunu da çıkaramıyordu. Onun bunun masasına oturmaları da sinirini bozuyordu Kâzım'ın...

Fehmi bey:

«— Bunlar olağan şeylerdir buralarda oğlum, demişti. Kadınların vazifeleri, gelen çaylakları yolmaktır. Ne kadar içirirlerse, o kadar pirim alırlar...»

Kâzım söylenenleri anlamamıştı ama, kendini ilgilendirmeyen konulara da boşverirdi. Aldığı para da göze görünür bir hale geliyordu. Biriktiriyordu da paranın önemli bir kısmını Kâzım... Köydeki anasına gönderiyordu.

Fehmi beyin niyeti Kâzım'ın eline bir silâh vermekti. Böyle adamlar velinimet bildikleri için göz kırpmadan adam vururlardı. Zaten Kâzım'ı işe almasının bir nedeni de buydu. Tetikteydi Sırtlan Fehmi. Bir esrar dâvasından karışık bir durum olmuş, Beyoğlu'nun namlı kabadayılarından Dalak Haydar ile araları limoni olmuştu. Her an bir baskın bekliyordu. Ayrıca Dalak Haydar'ın gaddar ve gözünü kırpmadan adam vuracağını da biliyordu. Araya Beyoğlu'nun öbür dayıları girmiş, fakat ortalık sükûnete kavuşmamıştı. Aracıları hep ters yüzü çevirmişti Dalak Haydar.

Ne olduysa cumartesi gecesi, işin en acılı olduğu bir zamanda oldu...

Fehmi, Kâzım'a dokuzluk bir makine zula etmiş ve şöyle demişti:

«— Bu makineyi tezgâhın altına koy. Tetikte ol. Dalak Haydar denen keriz baskın yapabilir. Ben sana say dedim mi, sayacaksın... Acıma pezevenge... İçeriye düşersen bakarım.»

Kâzım bunca aydır ekmeğini yediği patronuna karşı mı gelecekti:

«— Heya ağabey, demişti. Hele bir gelsin o yabanın iti buraya. Gettiğinin resmidir vallah...»

İşte tam programın en etli butlu kısmında, dansöz Alev Tamara kıvırırken pavyonu müthiş bir nağra doldurdu:

«— Heeeyt, burası karışacak Fehmi!... Çık ulan meydanaaa!...»

Çığlık çığlığa herkes kaçıştı. Masaların devrilmesi, içki şişelerinin kırılmasından çıkan sesler...

Fehmi birden karşısında beliren ve elinde otuz santimlik saldırma ile yürüyen azrail pozunda Dalak Haydar'ı görünce haykırdı:

«— Vur onu Kâzım!... Çek makineyi, durma!...»

Bir anda aldığı emirle koskoca elini tezgâhın altında kuzu gibi yatan silâha atan Kâzım dana gibi bağırdı:

«— Tez basın ulan! Vallah yakarım!...»

Dalak Haydar, karşısında iri yarı ve dev gibi Kâzım'ı görünce, saldırmanın tabancaya sökmeyeceğini anladı ve pır etmeyi en akıllı hareket saydı.

Önce Haydar, arkadan Kâzım, gecenin ikisinde His sokağına fırladılar... Etraftan:

«— Yetişin! Cinayet var! Adam vuruyorlar!...» sesleri karanlıkta çınladı.

Bir ellisekiz boyunda Haydar ile bir seksen boyunda Kâzım'ın adım boyları aynı olmadığından araları gittikçe kapanıyordu. Haydar gelecek kurşunun beynine girmemesi için eğilerek ve haykırarak koşuyordu:

«— Can kurtaran yok mu?... Poliiis!...»

Ana caddeye onbeş metre arayla giren Haydar ve Kâzım, birbiri peşine koştular, koştular... Temiz havayla gittikçe kendine gelen Kâzım bu adamı neden kovaladığını yavaş yavaş mânalandırmaya çalışıyordu... Neden vuracaktı bu tanımadığı herifi?... Arkadan koşarak onu teşvik eden Fehmi ise hâlâ haykırıyordu:

«— Vursana ulan onu Kâzım!... Hâlâ ne bekliyorsun?... Nalla ulan, gebert!...»

Haydar yağlı vücudunun müsaade ettiği nisbette koşmuş, sonunda göğsüne giren büyük bir sancı ile tıkanmıştı. Nefesi ciğerlerine zor girip çıkıyor, fakat yaşamak endişesi ile gücünün son damlalarını kullanıyordu.

Sonunda derin bir nefes almak istedi. Kulakları uğuldadı. Kalbi bir iki pompa daha bastı... Almadı... Haydar duvarın dibine çöktü... Kaykıldı...

Kâzım bir iki büyük adımda onun başına vardı. Korkuttuğuna pişman bir halde, yerde hareketsiz yatan zavallı adamın omuzuna dokundu:

«— Gayri kendine gel hemşerim!» dedi. «Ben öyle onun bunun lâfıyla adam vuracak kadar gaddar değilim...»

Fakat dokunmasıyla da Haydar upuzun uzandı yere...

Kâzım şaşırdı:

«— Vay anam,» dedi. «Adam benim korkumdan öldü...»

Gene sarstı:

«— Hişt hemşerim şakaydı be...»

Anlamıştı acı gerçeği Kâzım... İçi bir tuhaf oldu... Bir kaç kuruş için ne boyalara girmişti bu yollarda... Birden döndü... Fehmi sevinç içinde ona doğru koşuyordu:

«— Temizledin mi şu mikrobu aslanım!...» diye neşeyle seğirti...

Kâzım silâhını kaldırdı. Tam hedef halinde koşan Fehmi'nin tam göğsüne hizaladı... Patlattı:

«— Vur dedin vurduk ağam!» dedi sonra...

Fehmi havada göbeğine taş gelmiş serçe gibi sıçradı... Sonra jiklet gibi yapıştı yere...

Kâzım elindeki namussuzu yere attı... Üstündeki fiyakalı ceketi çıkardı... Sonra en yakın karakola doğru yürüdü...

Suavi SÜALP

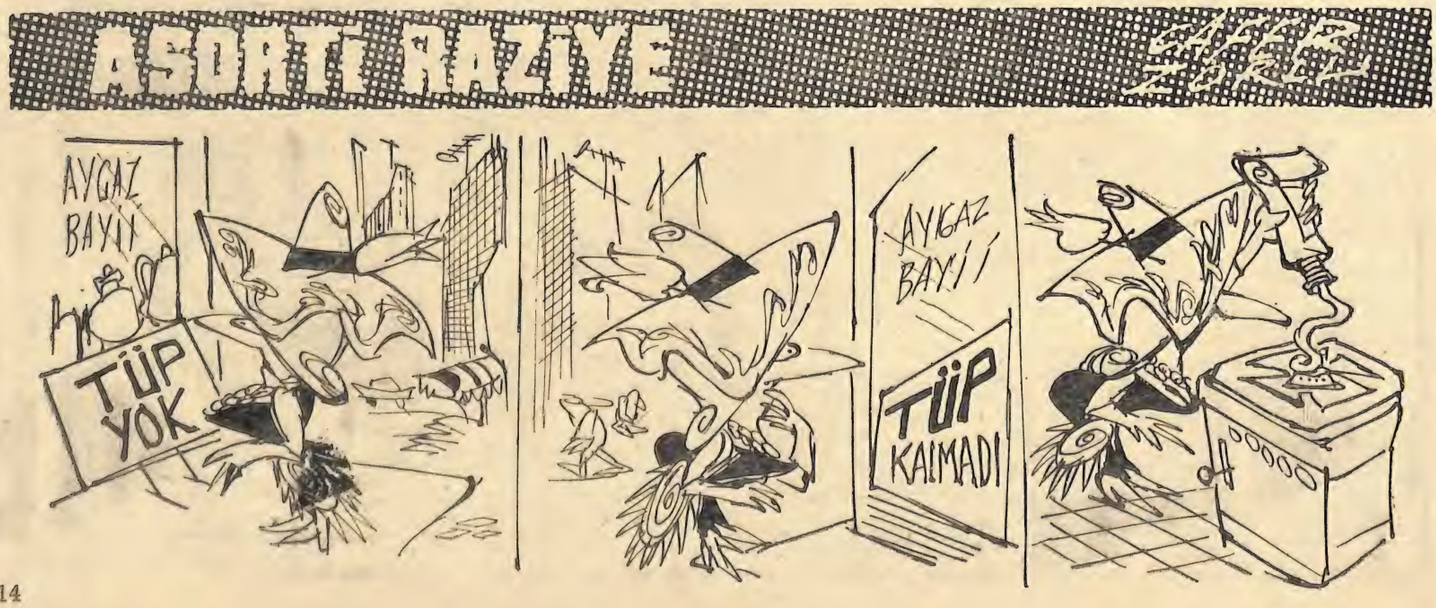

Sizin İçin

ETE MERAKLIDIR

Arkadaşlar dairede çalışırken, Atillâ kalem açmakta kullanılan neşterden bozma bıçakla oynuyordu. Celâl Yılmaz bir ara:

— Atillâ o ameliyat bıçağıdır, ete meraklıdır, elini kesmesin! dedi.

Filhakika sözün akabinde Atillâ elini kestirmişti. Celâl Yılmaz:

— Demedim mi kardeşim, huylu huyundan vazgeçmez, dedi.

İhsan EMİROĞLU
Bahçelievler Melik Gazi Sok. No: 21 ÇORUM

MURAT TAŞI

Köye yaya olarak giden bir seyis, yolda bir kapıcının atlı olarak geldiğini görünce, kendi kendine: «Ben seyis olduğum halde yaya yürüyeyim, kapıcı ata binsin, olacak iş mi bu?» der. Sonra hemen yanında bulunan büyük bir taşı kucaklamaya başlar. Atlı, merak edip sorar:

— O taşı niye kucaklıyorsun?

— Bu «murat taşı» dır. Bunu kucaklarsan muradına erersin.

— Aman şu atı tut da ben de kucaklayayım. Benim de muradım var.

Ve atı teslim edip taşı kucaklamaya başlar. Bu arada seyis ata biner ve mahmuzlayarak bağırır:

— Hemşerim, ben muradıma erdim. Sen de erersin!...

Musa ÇOBAN
Dörtyol ağzı Kader Terzihanesi Bilâl Aydın eliyle
Suluova/AMASYA

— Boğaz Köprüsünden geçiş ücretli. —
(Kemal AKKOÇ)

LEYLEK

Çocuklar aralarında konuşuyorlardı:

— Annem söyledi, beni leylek getirmiş.

Diğeri hemen atılır:

— Belli, baban leyleğe benziyor.

Ali Orhan DAĞDELEN
Kocasinan, Bakkal Ali Kaymaz eliyle, Bakırköy
Bahçelievler/İSTANBUL

Satır — Herkes yerini aldı. Ben kaldım ortalarda!..

(Mehmet GÖKÇE)
Kozan/ADANA

BEKLEDİĞİM

Başka türlü bugün bizim sokak
Bir başka koku var etrafta
Bekledim onu günlerce,
haftalarca
Gözlerim yollarda
Kulağım araba gürültüsünde
Müjde!
Olmuştu dileğim
Gelmişti beklediğim
Çöp arabası.

FATOŞ ULUĞ
Aliemiri 2. Sok. Ömür Apt.
Daire: 8/B — DİYARBAKIR

İMTİHANSIZ YAŞAM

İlkokul beşinci sınıfta başlıyor;
İmtihan!
Ortaokul son sınıf;
İmtihan!
Lise bitirmeler;
İmtihan!
Üniversiteye giriş;
İmtihan!
İşe girişte, vazifeye geçişte,
İmtihan!
Dünyaya neye geldik;
İmtihana!...
Yaşamak ne güzel,
Çalışıp yaşamak daha güzel.
Zaten Tanrı bizi imtihan etmekte,
Bırakın şu dünyada birkaç gün bizleri
İmtihansız yaşayalım bâri.

MEHMET KÂTİBOĞLU
Tarım Teknisyeni — Halfeti/URFA

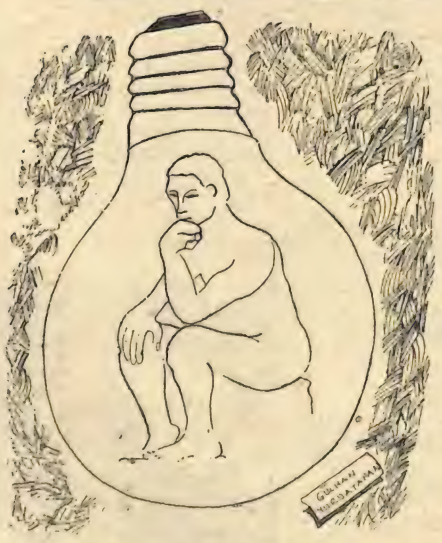

— Enerji için çözüm aranıyor. —
(Gülhan YURDATAPAN)

YÜZ VERMEZ SEVGİLİYE

Bahçenden diken olsun; dersen bana ne olur?
Sözünden sitem olsun; etsen bana ne olur?
Sana hiç yaşanmamış bin yıl gönderdim, kâfir;
Ömründen bir dem olsun, versen bana ne olur?

METİN PÜTMEK

— Yarım saattir bekliyoruz, hâlâ yol vermedi!...
(Tayfur ŞAPOLYO)

KAPICILIKTAN USANMIŞ

Ticaret Lisesi ikinci sınıfta Edebiyat dersi yazılı yoklamalarını yapıyordum. Namık Kemal ve Hürriyet Kasidesinden bir iki beyit sormadan geçemiyordum. Kolay olsun düşüncesiyle birinci beyiti seçmiştim.

Bir iki sınıfta «Yukarıdaki beyiti açıklayın» diye sormuştum. Son yoklamayı yapacağım sınıfa gelince soru tarzını değiştirdim.

«Görüp hükkâm-ı asr-ı münharif sıdk-u selâmetten
«Çekildik izzet ü ikbâl ile bab-ı hükûmetten.»

beyitini yazdırdıktan sonra:

«— Şair hükûmet kapısından niçin çekilmiştir?» diye bir soru sordum.

Cevapları okurken, bir öğrencinin tek cümlelik cevabının aynen şöyle olduğunu gördüm:

«— Kapıcılıktan usandığından...»

Yaşar ÇAĞBAYIR
Söke Ortaokulu Türkçe Öğretmeni — AYDIN

BAŞLIK PARASI

Bir arkadaşım anlatmıştı. Yeni evlenecek bir köy genci için öğretmen ve köyün ileri gelenleri toplanır, kız istemeye giderler. Bu gidip gelmeler bir kaç kez olur. Son gidişlerinde önceden istemiş oldukları 60 bin lira başlık parasının 5 bin lirasını eksiltmek için uğraşırlar. Binbir rica etmelerine rağmen kızın babası kabul etmez. Son sözü şu olur: «Sizlerin durumunu bilmiyor değilim. Bütün bunlara rağmen, inan olsun kurtarsa dediğiniz fiyata verirdim.»

Mehmet BOZKURT
Sivas Lisesi Öğretmeni — SİVAS

HAYLAZ ÇOCUK

Tarih öğretmenimiz o gün sözlü yapıyordu. Zekeriya'yı tahtaya kaldırdı, sorular sormaya başladı.

Bütün gününü kahvede oyun oynamakla geçiren Zekeriya, soruların hiçbirisine cevap vermiyor, sadece bilmiyorum diyordu.

Öğretmenimiz en sonunda Tarihten bir isim sordu. Zekeriya yine «bilmem» deyince, öğretmen alaylı bir gülüşle:

— Yazık sana Zekeriya! dedi, insan «karo papazı» diyemez mi?

Kenan ONAK
Taşpınar Nahiyesi
Aksaray/NİĞDE

— Hanım, hanım, pilice bak! Yeme de yanında yat!...
(Nuri BİLGİN)

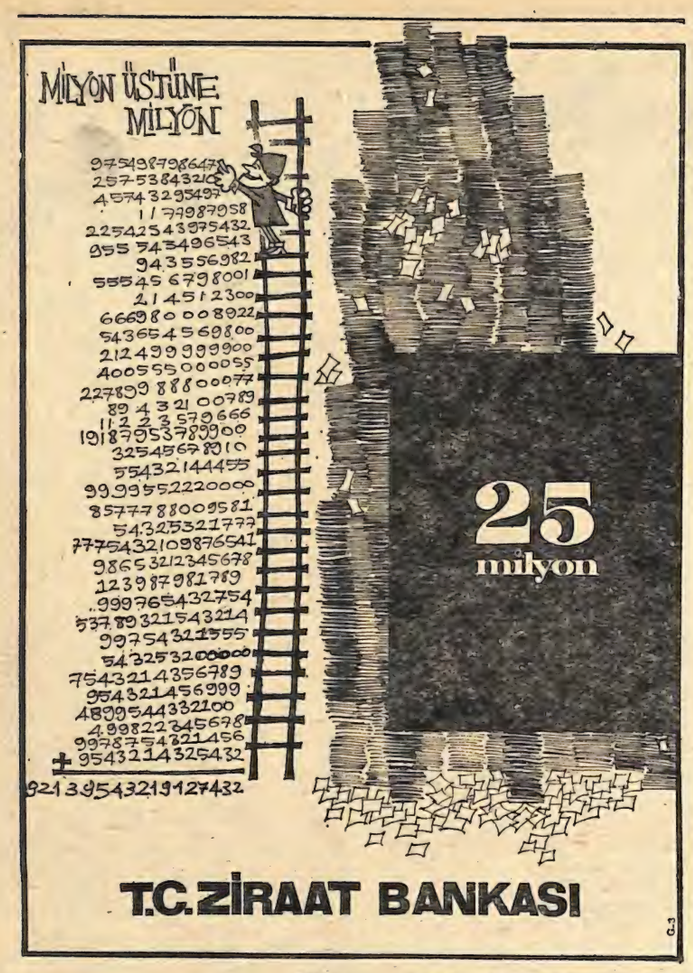

(Basın: 20157 - A - 60109 — 188)

(Benson Reklâm: 25 — 190)

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi, santimi 35 lira, iç sayfalar 45 lira.
Fiyatı : 150 kuruş.

(Basın: 20166 - A - 60093 — 189)

Adlarımız... Soyadlarımız...

ERHAN TIĞLI

— 18 —

ŞEHSUVAR: Usta ve cesur binici anlamına gelen Farsça bir addır.

«Aferin ey ruzigârın şehsuvar-ı safderi
Arşa as şimden geru tiğ-i Süreyya gevheri»
(Nef'i)

ŞEMS, ŞEMSİ, ŞEMSETTİN: Arapça güneş demektir bu adın kökü. Şemsi güneşle ilgili, Şemsettin: Dinin güneşi anlamlarına gelir. İddialı ve dilek kokan bir addır. Ama nasıl Arapların güneşlik olarak kullandıkları ve o anlama gelen şemsiyeyi biz yağmurda kullanıyorsak bu adı da öyle ters anlamlarda kullanmışızdır. Öyle olmasaydı memleket böyle geri kalmazdı...

ŞERAFETTİN: Dinin şerefliliği anlamına gelen Arapça bir erkek adıdır.

ŞEREF: Ululuk, üstünlük, onur anlamına gelen Arapça bir addır. Erkek adıdır. Ama divan şiiri yazan bir Şeref Hanım vardır. Bakın ne diyor:

«Ederim ziver-i aguş-u hayâlim yâri
Daima hizmet-i mihmanım ile eğlenirim.»

(Sevgiliyi hayâlimin kucağına süs yapar, daima bu konuğuma hizmet etmekle eğlenirim.)

ŞERMİN: Utangaç anlamına gelen Farsça bir kadın adıdır. Tevfik Fikret'in bu adı taşıyan bir şiir kitabı vardır. Eski bir addır. Bugün pek geçmiyor. Çünkü utanmak modası geçmiş bir nesne oldu, utangaç kızlar evde kalıyor, en kapalı yetişen aile kızları bile ilk fırsatta kolunu bacağını açıyor...

ŞEVKİ: Şevkle, neşeyle ilgili demektir. Arapça bir erkek adıdır. Çocuğunda yaşama şevki bulunmasını isteyenler ya da çocuğun kendilerine şevk vermesini isteyenler bu adı korlar onlara. Ama şevkleri kalmaz, çıkınca çarşıya, pazara...

ŞİRİN: Tatlı, sevimli, cana yakın anlamına gelen Farsça bir kadın adıdır. Bu ad, kızınıza parasız reklâm yapar, albenisini arttırır... Ünlü ad: Ferhat ile Şirin.

«Gezermiş kasrın etrafında yer yer mehrular
Mükahhal gözlü ŞİRİN sözlü Leyli yüzlü ahular»
(Nedim)

ŞİNASİ: Tanıyan, bilen, anlayan anlamına gelen bir erkek adıdır.

TAHİR TAHİRE: Temiz anlamına gelen Arapça bir addır.

TAHİR EFENDİ İÇİN

Bana Tahir Efendi kelp (köpek) demiş
İltifatı bu sözde zahirdir (açıktır)
Maliki mezhebim benim zira
İtikadımca kelp tahirdir. (Hem köpek Tahir Efendidir hem de köpek temizdir anlamında...)

TALİP: TALİBE: İsteyen, istekli anlamına gelen Arapça bir addır.

AŞK İKLİMİ

Onsekiz yaşın Nisan günleri
Dünya bir kızın gözlerinden ibaret
Hayat bir tas su içimi
Ne zaman oldu aklımda yoktu
Yağmurlar yağdı hatırladım
Yayıldı içime aşk iklimi

Toprak kokusu bu muydu
Böyle miydi benim insanlarım
Ben hiç yoruldum mu severken
Ah bu uzak ses kimin
Süpheniz olmasın şimdi bile
Düşüp ardına gidebilirim.
(Talip Apaydın «Susuzluk'tan»)

TAYYİP, TAYYİBE: İyi, hoş anlamına gelen Arapça bir addır.

«Yalnız yaşamak için geldik bu dünyaya
Başka hiçbir şey için değil
Mesut olabilmemiz içindir
Ne varsa bu dünyada
Gökyüzünden tutun da
Ağaçların meyvesine
Hattâ gölgesine varıncaya kadar
Ne varsa bu dünyada
Mesut olabilmemiz içindir
Aklımızda bulunsun.
— Şimdilik'ten —
(M. Tayyip Uslu)

TEVFİK: Uygunlaştırma, Tanrı yardımı anlamına gelen Arapça bir erkek adıdır.

«Kimseden ümid-i feyz etmem dilenmem perr ü bal (kol kanat)
Kendi cevvim, kendi eflâkimde (gök boşluğu) kendim tairim (uçarım)
İnhina (eğilmek) tavk-ı esaretten (esirlik zinciri) girandır (ağır) boynuma
Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür bir şairim.»
(Tevfik Fikret)

ULVİ, ULVİYE: Yüce, yüksek, göğe, mânevî âleme mensup anlamına gelen Arapça bir addır. Söylevlerde, seçimlerde çok geçer. Reklâma müsait bir addır. Kaçırmayın, hemen koyun çocuğunuza bu adı, rahat edersiniz sayesinde, fırsat bu fırsattır...

ULYA: Yüksek, pek yüce anlamına gelen bir ad. Arapçadır. Kadın adıdır. Bu adı korsanız kızınıza, kavuşursunuz yüklü bir başlık parasına, ucuza gitmez!...

UMAY: Huma kuşunun Türkçesidir. Erkek ve kadın adı olarak kullanılır. Ama çoklarınca ummak'la karıştırılabilir, aydan bir şey umulduğu sanılır. Oysa ay'a gitmek, ondan bir şey ummak bizim neyimize...

UMUT: Ümidin Türkçesidir. Erkek adı olarak kullanılabilir. Çocuklarından bir şey uman kişiler bu adı kor onlara. Ama boşuna, çocuk kendi derdine düşer, unutur anasını, babasını, hele bir de evlendi mi... Havada bulut, sen onu unut!...

UĞUR: İyilik muştusu ve kaynağı demektir. Erkek adıdır. Çocuğumuz uğur getirsin diye bu adı koyarlar ona, analar babalar. Adam olsun diye uğrunda harcarlar çok paralar. Ama o, cilveli bir dilbere kaptırır kendini, uğramaz ailesinin yanına. Sormaz bile hallerini. Böylece boşa gider tüm çabalar...

UYGAR: Medeni anlamına gelen öztürkçe bir erkek adıdır. Koyun çocuğunuza bu adı. Hiç olmazsa adından utanır da densizlik etmez, kendini ayarlar.

UYSAL: Yumuşak başlı anlamına gelen Türkçe bir addır. Daha çok soyadı olarak geçer. Bu adı koymayın çocuğunuza, herkes tepesine biner, yardım, kredi dümeniyle sokulurlar yanına, içişlerine müdahale etmeye kalkarlar. Ama bilmezler ki yumuşak atın tekmesi pektir...

(Devamı var)

(Benson Reklâm: 26 — 191)

AKBABA TOTO

(Baştarafı 7. sayfada)
ayırım yapmak gerekirse tiyatroyu tercih ederim.

— Benim yazdığım oyunlardan birini gördünüz mü?

— Birkaç tanesini izlemek fırsatını buldum.

— Mizah yazarı mı, yoksa karikatürcü mü olmak isterdiniz?

— Hikâyeci olmak isterdim...

— En çok hangi konularda eser vermek isterdiniz?

— Daha çok siyasî konularda...

— Çok teşekkürler... Artık bundan sonra radyo ve televizyondaki yarışmalarda Akbaba yarışması birincisi olarak bizi temsil edersiniz...

— Gayret ederim...

— Gülegüle... Bir dakka Abdullah bey, paranın heyecanıyla pardesünüzü unuttunuz...

— Önemi yok, nasıl olsa yenisini alacağım...

S. S.

Diğer ödül kazananlar

12 X 25 — 300.— lira kazanan:
Hüseyin YETİMOĞLU
Kurtuluş mahallesi 1. Mektep Cad.
TİRE

11 X 25 — 275.— lira kazanan:
Mustafa YILDIRIM
Kuyumcular Sokak No: 9
MERZİFON

10 X 25 — 250.— lira kazanan:
Bülent İNAN
Beşiktaş Askerlik Şb. de
Yarbay İlyas İnan eliyle
Akaretler — ŞEHİR

9 X 25 — 225.— lira kazanan:
Hüseyin UZUNOĞLU
927 Sokak No: 117 Akın Pasajı
İkiçeşmelik — İZMİR

8 X 25 — 200.— lira kazanan:
Jale DEMİRDAĞ
Pınarbaşı mahallesi Köper Sok.
No: 7 Mut — MERSİN

7 X 25 — 175.— lira kazanan:
Nail EREN
Erdinç Eczanesi
Vakıflar İş Hanı No: 23
DİYARBAKIR

6 X 25 — 150.— lira kazanan:
Zehra ÖZTÜRK
6 Hacı Sadık Sokak
Lefkoşe — KIBRIS

5 X 25 — 125.— lira kazanan:
Sabri YÜKSEL
21. P. Al. 2. Tb. G. Bl. VİZE

4 X 25 — 100.— lira kazanan:
Mübeccel ZİNCİRLİOĞLU
49 Evler, Serdar Sokak No: 24
İSKENDERUN

3 X 25 — 75.— lira kazanan:
Necdet ARSLANOĞLU
Belediye altı No: 1
Çifteler — ESKİŞEHİR

2 X 25 — 50.— lira kazanan:
Mustafa EFEOĞLU
Güzelbahçe Sokak No: 15/1
Nişantaşı — ŞEHİR

25 lira kazananlar:
Metin GÖZ
Kâzım Karabekir Cad.
9 Eylül Sokak No: 11 KONYA
Bülent VAROĞLU
Ahmet Vefik Paşa Cad. No: 67
Çapa — ŞEHİR
Ömer ÇETİNER
Enver Paşa Caddesi No: 38
Mucur — KIRŞEHİR
Hülya EYÜBOĞLU
Atatürk Üniversitesi Kız Yurdu
ERZURUM
Şevket AĞCA
II. Sınıf As. Cezaevi
DİYARBAKIR
Necati YİĞİT
Bağlar Cad. No: 127/3
Bayrampaşa — ŞEHİR
Nesrin APA
T.C. Ziraat Bankası
Söğüt — BİLECİK
Elvan SAK
Moda Caddesi No: 85 Da: 4
Kadıköy — ŞEHİR
Saka KÜÇÜKAPELLİ
Noter Karaman — KONYA
İlhami GÜNER
Ziraat Meslek Okulu EĞRİDİR

MİLLETLER GÜLÜYOR

Yeni zam

Müdürün odasına giren memur:

— Bay direktör, aylığıma zam yapmanızı rica edeceğim, dedi.

— Nasıl! Size altı ay önce zam yapmıştım. Unuttunuz mu yoksa? Hattâ eşiniz bana nazik bir kaç kelime yazarak teşekkür bile etmişti.

— Evet biliyorum.

— Öyleyse?

— Ama ben eşimi değiştirdim bay direktör!

Vahşilik!

Amerikalı bir turist Afrika'da dolaşıyordu. Bir ara yerli köylerinden birine yolu düştü. Köyün yaşlısı ile konuştu:

— Sizin hiç topunuz, tüfeğiniz, uçağınız yok mudur?

İhtiyar gülümseyerek cevap verdi:

— Hayır efendim, biz vahşiyiz!

Tasarruf

Kadın, kocasına:

— Artık ciddî bir şekilde tasarrufa başlamamız gerek, dedi.

— Fevkalâde bir fikir bu! diye bağırdı kocası.

— Değil mi ya... Bugünden itibaren akşamları aperitif olarak aldığın içkiyle sigarayı bırakacaksın.

Demir yastık

Bir akıl hastanesinin bahçesinde, bir deli, omuzuna aldığı büyük bir demir boruyu odasına götürüyordu. Bunu gören diğer bir deli sordu:

— O boruyu ne yapacaksın?

— Baş yastığı.

— Sert gelmez mi?

— Ne kadar da akılsızsın. İçini pamukla dolduracağım ayol!

İntikam

Diş doktoruna giden hasta, tedavi koltuğuna oturduktan sonra:

— Şu kök dişimi uyuşturmadan çekiniz, dedi.

Doktor hayretle:

— Uyuşturmadan mı! diye tekrarladı. Ciddî mi söylüyorsunuz?

— Tabii. Bir haftadır feci şekilde canımı yakıyor. Benim intikamım da feci olacak tabii!...

Kürk manto

Bir kadın, kocasına okumakta olduğu gazeteyi uzatarak:

— Al bak, dedi, şurada yazın kürklerin nasıl muhafaza edileceğini yazıyor.

Erkek hayretle:

— Ama, senin kürk manton yok ki!... diye cevap verdi.

— Hah, işte!... Nihayet bunu sana kendi ağzınla söylettim ya!

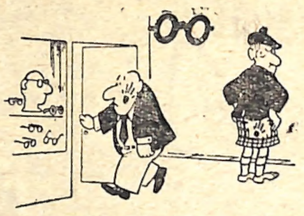

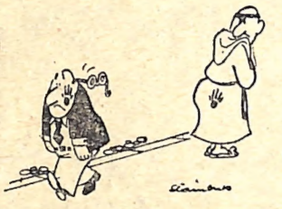

Yazısız

Kadın korkusu

Meyhanede, sabahın dördünde iki kafadar konuşuyorlardı:

— Eve bu kadar geç dönünce karın ne diyor?

— Hiçbir şey. Çünkü evli değilim.

— Peki neden o zaman bu kadar geç eve gidiyorsun?

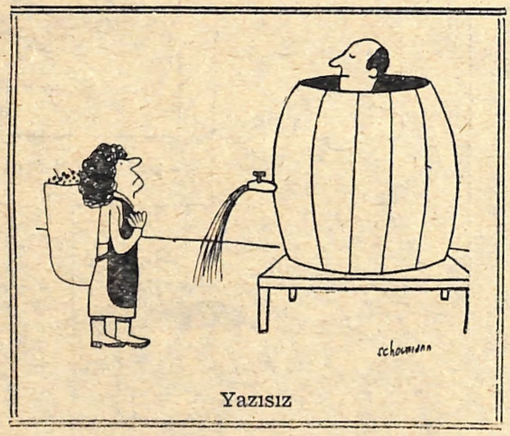

Yazısız

— Tiyatroda daima tek şey vardır: Bir erkek, bir kadın .. Ve diğer bir erkek!..

Kötü örnek

Polis, yakaladığı bir sarhoşu karakola götürür, komiser onu sorguya çektikten sonra:

— Bir de içki ile mücadele cemiyetinde üye olduğunu söylemeye utanmıyor musun! diye çıkışır.

Sarhoş:

— Niçin utanacakmışım? Yalan söylemiyorum ki!...

— Bu sarhoşluğuna ne demeli öyleyse?...

— Ne denecek... «Kötü örnek... Bu üye kendini bu şekilde feda ediyor» deyin.

Rahat otel

Turistin biri orta sınıf bir otelde bir oda tutmuştu. Ertesi sabah oradan ayrılırken, otel sahibi:

— Umarım iyi uyumuşsunuzdur mösyö, dedi.

— Eğer uyku denirse benimkine...

— Ne var? Bir şey mi oldu?

— Yatak o kadar sertti ki her iki saatte bir kalkıp dinlenmek için oturuyordum.

Alışkanlık

Aşifte bir kadın doktora muayeneye gitmişti. Rahatsızlıklarını saydı.

— Soyununuz, dedi doktor.

Kadın, alışkanlıkla:

— Ücretim yirmi frankın üstündedir doktor, diye kırıttı.

Sinyal

Dönüşlerde kolunu uzatarak işaret veren yayaya, trafik memuru sordu: ,

— Neden sinyal veriyorsunuz?

— Alışkanlık, diye cevap verdi adam. Düne kadar bir arabam vardı, akşamki kazadan sonra sadece bu işaret kaldı.

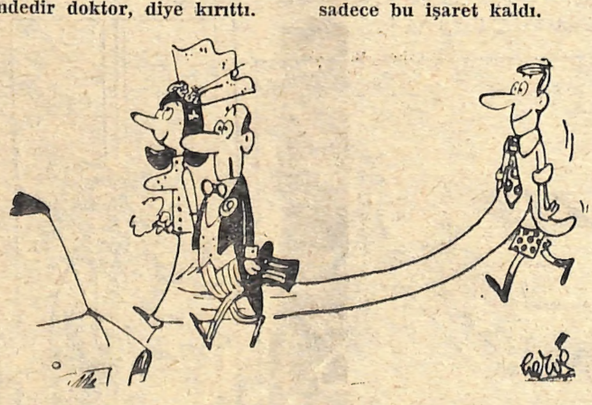

— Hayatında bir başka erkek olduğunu hissediyorum!...

Dünya Karikatürleri

- HAH HAH HAAA!.. KOMEDİ BUNA DENİR İŞTE!..

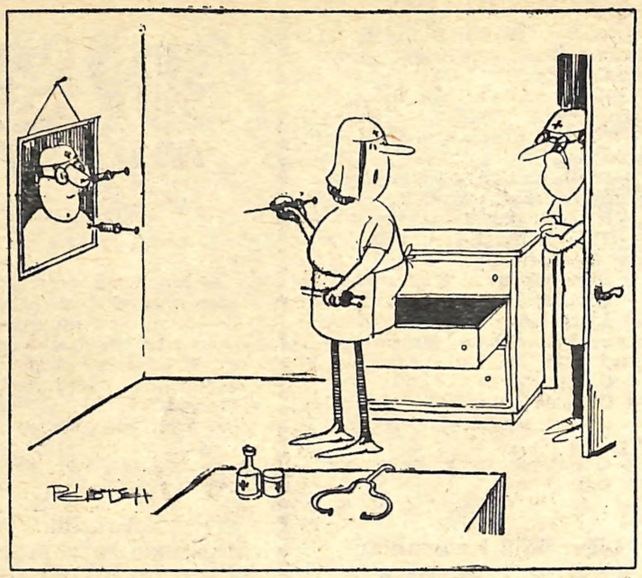

- SİZ BU ŞIRINGALARI KULLANMIYORSUNUZ NASIL OLSA!..

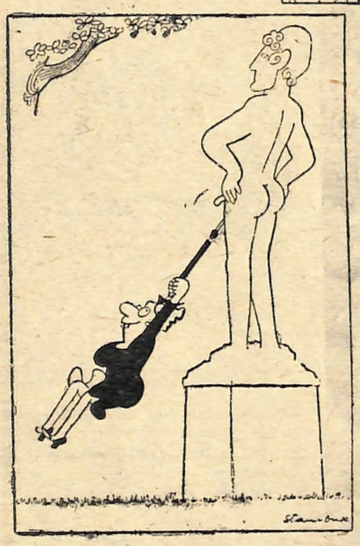

YAZISIZ

- SANA BİRKAÇ VANTUZ KOYACAĞIM ŞİMDİ!..

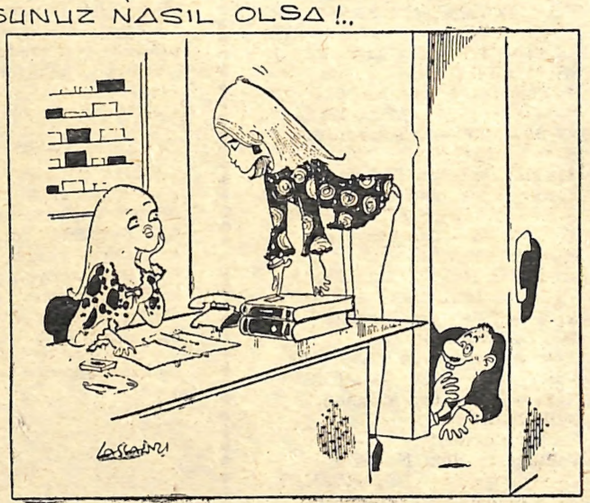

- DUYDUN MU? FABRİKADA CASUS VARMIŞ!

- OLAMAZ BU!.. EVLENELİ BİR AY OLDUĞU HALDE BU ELBİSEYE SIĞAMIYORUM!

- HAYDİ SUFLÖR!.

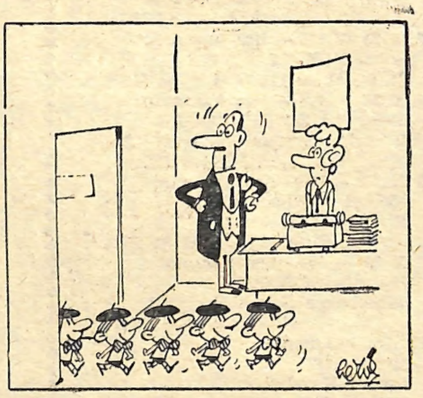

- OĞLUNUZU FOTOKOPİ MAKİNESİYLE OYNATMAYIN!..

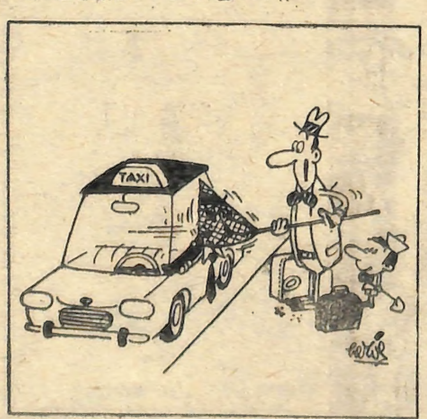

- TAKSİ, SERBEST MİSİN?

- HARİKA BİR ARABA BU..

- HER YERE GİRİP ÇIKIYOR.. HATTA..

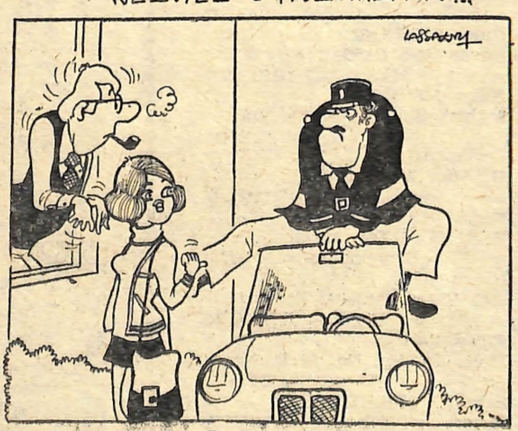

- BİR POLİSİN BACAKLARI ARASINDAN BİLE!..

İş Bankası

33 090 talih - liye 20 Milyon! Bu gü - zel

şöleni

fırsattan ya - rar - lan - mak için

bir çekilişte

ta - sar - ruf - ları - nızı 31 A - ra - lık akşa - mı - na

20 milyon

kadar İş Banka - sın - da top - la - yınız.

(Yeni Ajans: 3453 — 187)

Akbaba

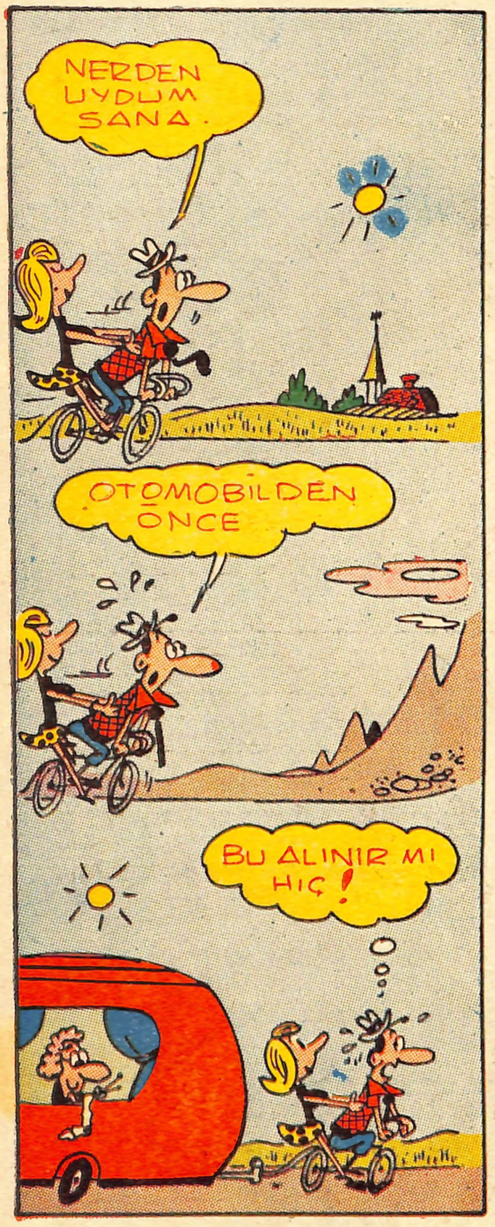

-YAŞASIN TENZİLÂTLI SATIŞLAR!..

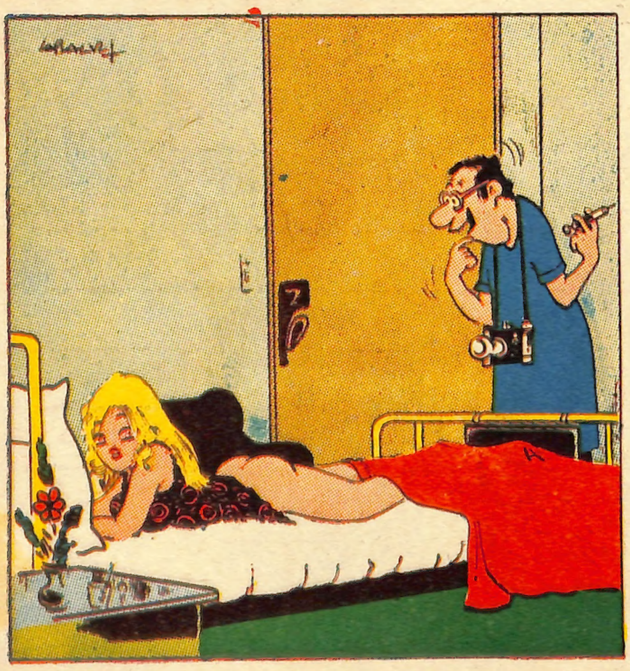

-HASTANEDEN ÇIKMADAN BİR HATIRA SAKLAMAK İSTEDİM!..

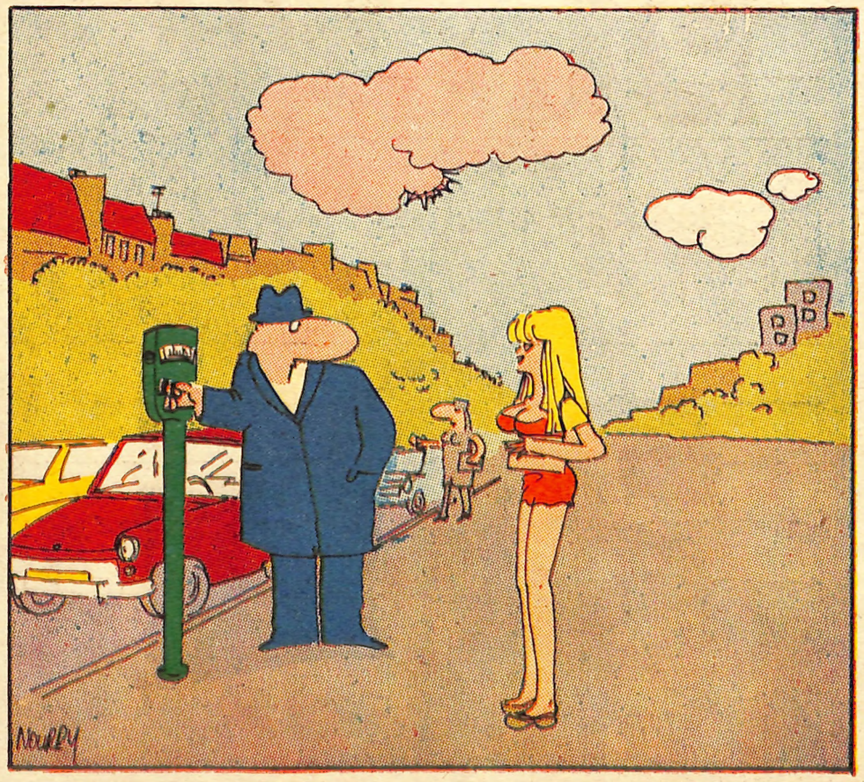

- YARIM SAAT, BİR SAAT, BİR BUÇUK SAAT, YOKSA İKİ SAAT Mİ OLSUN?..